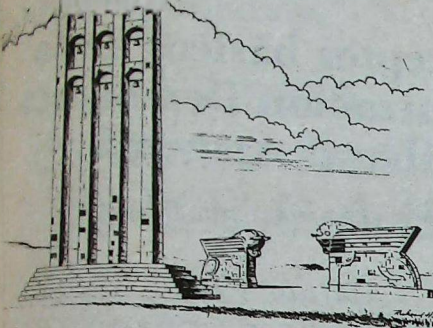

VULSURNUS SARDARABAD

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

BUENOS
AIRES
AÑO XI
Nº 328

Miércoles
13
de marzo
de 1985

EDITORIAL:

Levón VII, rey de Armenia

Ante tanta incongruencia de algunos tashnagsagán, de una vez por todas, debemos realizar una diferenciación: los tashnagsagán propiamente dichos y los tashnagsagán "ARMEN". Los primeros son aquellos que, fieles a una idea, en 1890 iniciaron una lucha por los derechos de los armenios y hoy besan la tierra de la Madre Patria cuando la visitan y son concientes de una realidad nacional e internacional. Los "ARMEN" por el contrario, viven confundidos, con ideas utópicas y fantasiosas; un día son rusófilos; otro, hitleristas; más tarde aceptan subvenciones del macartismo y también se definen anti yankis, ostentando bases marxistas de su partido.

No conocemos la edad ni el apellido de un columnista del diario "Armenia", que ha cometido excesos, pero por sus conocimientos, estimamos que se trata de un joven inexperto. De todos modos, responsabilizamos a los dirigentes del diario por esas declaraciones, y si ellos también son adolescentes, a los miembros de la organización que sustenta el diario "Armenia" por haber dejado tanta responsabilidad en manos pueriles.

ARMEN cree que el Ramgavarutiún (Organización Demócrata Liberal Armenia) espera que la "rueda de la historia gire" y no sabe que esa acepción es de un gran dirigente tashnagsagán. Tampoco debe saber que otro dirigente tashnag dijo en los años críticos, que "la salvación de Armenia vendrá de Rusia". Menos aún, debe saber que la entrada del Ejército Rojo en Armenia, el 29 de noviembre de 1920, se la debemos al gobierno tashnagsagán, que los llamó desesperadamente ante su impotencia de detener el avance turco.

"ARMEN" dice: "cuando fuimos dueños de nuestro propio destino (1918-1920) tuvimos nuestros símbolos patrios no impuestos, parlamento, elecciones, embajadores, representantes plenipotenciarios en las organizaciones internacionales y nuestro propio ejército... (1920) y nunca más volvimos a tenerlo".

Es posible que en esta incógnita radique la confusión del joven ARMEN. ¿Acaso con todo lo que teníamos no era suficiente para sostener el Estado? Hoy, sin todo eso ¿cómo subsiste el Estado? No es necesario dar ninguna explicación para este absurdo.

Comparar a los turcos con los rusos es un grave error de ARMEN. Nueve décimos de nuestro territorio están desolados y aún fresca la sangre de 1.500.000 armenios masacrados por los turcos; un décimo —con sus limitaciones y obligaciones políticas— florece y progresa en todos los territorios.

(continúa en pág. 7)

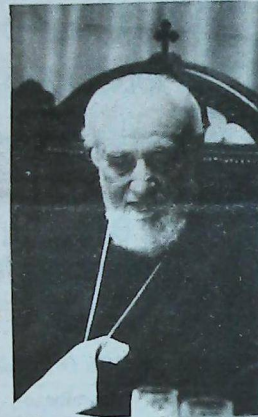
COMUNICADO DE LA ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA

Encuentro del Dr. Malkassian con S.S. Vazken I

PARIS.- El delegado de la Asamblea Interinstitucional Armenia en la Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U. en Ginebra, Dr. Roberto Malkassian, se entrevistó en el Hotel Westminster de París, con Su Santidad Vazken I, el martes 5 de marzo p.pdo.

Nuestro representante informó al Patriarca sobre los pormenores de su gestión en Ginebra y amplió detalles acerca de la constitución de la Asamblea Interinstitucional Armenia (A.I.A.) en Buenos Aires.

El Catolicós consideró muy importante la organización de la A.I.A.; en especial, elogió su espíritu democrático y pluralista, que deja sus puertas abiertas a todas las instituciones armenias que compartan el

propósito de la Asamblea de lograr el reconocimiento internacional del genocidio.

Asimismo expresó su interés y satisfacción por los

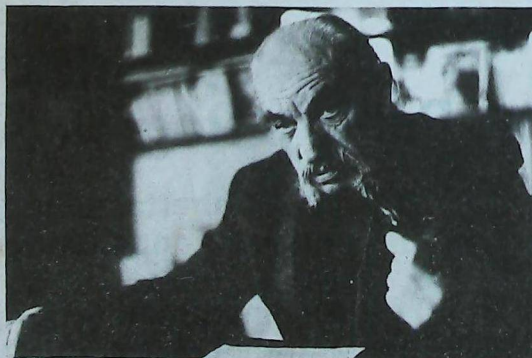
logros alcanzados por la Asamblea Interinstitucional Armenia y elogió los esfuerzos realizados por las instituciones que la componen.

LLEGA A LA ARGENTINA SERO JANZATIAN

Invitado por la Asociación Cultural Tekeyan, el 25 de marzo próximo arribará a esta capital el destacado escritor armenio Sero Janzatian.

En el transcurso de su estadía en nuestro país, el ilustre literato armenio tendrá la oportunidad de conocer de cerca el quehacer de la colectividad armenia de la Argentina, ya sea en el aspecto cultural, educacional o social.

Ampliaremos esta información en próximos números.

COMENZARON LAS CLASES

(información en pág. 3)

MONTEVIDEO:

Fue ascendido a Archimandrita el R.P. Hagop Kelendjian

El R.P. Hagop Kelendjian, locum tenens de la Iglesia Apostólica Armenia del Uruguay, ha accedido recientemente al Doctorado en Teología, por lo que ha sido ascendido a archimandrita.

La decisión de S.S. Vazken I de elevar al grado de "Dzairakuin Vartabed" al R.P. Kelendjian, le ha sido comunicada a través de una Bula, fechada el 2 de febrero, en San Etchmiazdín.

Dentro de la Iglesia Apostólica Armenia es costumbre que sus servidores

accedan a grados superiores mediante la preparación de trabajos y tesis. El R.P. Kelendjian, en este caso, ha llegado a tal grado eclesiástico luego de haber presentado una tesis, calificada de excelente por parte del tribunal eclesiástico examinador.

Esta instancia llena de orgullo a la colectividad armenia del Uruguay, a cuya cabeza se encuentra ahora el R.P. Hagop Dzairakuin Vartabed Kelendjian, lugarteniente de la Iglesia Apostólica Armenia del Uruguay.

ARTES MARCIALES U.G.A.B

YUDO - KARATE

Abierta la inscripción

Volley Masculino - Femenino U.G.A.B

Equipos federados

-Inscribase-

Básquet Masculino U.G.A.B.

Equipos federados

-Inscribase-

Gimnasia libre Masculina U.G.A.B

de 15 a 99 años

-Inscribase-

GIMNASIA JAZZ Y MODELADORA

Lunes y miércoles de 11 a 12 hs. a partir del 1-4-85
Profesora: Silvana Heredia - P.N.E.F.

U.G.A.B. - ARMENIA 1322 - Capital Federal

INSCRIBASE

União Geral Armênia de Beneficência

Escola Paren e Regina Bazarian

Matriculas abertas para crianças
de 3 a 6 anos de idade

Regime Semi Internato
Cursos: Maternal, Jardim I e II, Pré-Escola

Informações na Secretaria da U.G.A.B.
Rua Natlingui 1545. São Paulo. Fone: 212-8362

Conceptos básicos de la Organización Demócrata Liberal Armenia

POR EL SR. HAIG SHAHINIAN

Capítulo VIII SIMBOLOS PATRIOS

Una nación o estado necesita indefectiblemente sus símbolos patrios: su Himno Nacional, su fecha patria, su bandera. El respeto y la veneración de los mismos es el factor principal de la generación del espíritu nacional, y por ende, el factor preponderante de la preservación de la armenidad, a la cual la O.D.L.A. está abocada.

Lamentablemente, las circunstancias históricas que le toco vivir a la nación armenia han convertido a éste en el tema más discutido, sin una clara definición, en algunos casos. No es que la O.D.L.A. no tenga la solución, pero la imposición parcializada crea una obsesión, que para lo único que sirve es para profundizar más aún las discrepancias. Lo importante es que cualquier determinación debe ser viable para todos los armenios y no solamente para uno o algunos sectores.

Para su mejor comprensión, realizaremos un análisis por separado.

Bandera Nacional:

La bandera oficial de la Armenia actual tiene tres bandas horizontales: roja, azul, roja, con la hoz y el martillo en su ángulo superior izquierdo, de color dorado. La inclusión de este símbolo partidista obliga a que los que no profesamos la doctrina representativa de la hoz y el martillo, nos marginemos del uso de esa bandera. No es posible ni democrático que cada político que aume el poder incluya su símbolo partidista a una bandera -que se supone- es para todos: mayoría o minoría.

De todos modos, aún existiendo esta discrepancia, es imposible dejar de reconocer que ésa es la bandera oficial de Armenia. Hay sectores que han comenzado a usar ese emblema con la exclusión de la hoz y el martillo. Esta actitud, si bien parece lógica, no deja de ser parcializada y discutible.

Otro sector usa la bandera de la República Armenia de 1918: banda superior horizontal roja, banda intermedia azul y banda inferior naranja. La O.D.L.A. no objeta el uso de la misma, como emblema histórico, pero sí considera extemporáneo su uso, como bandera oficial de estado. Esta bandera, llamada "tricolor", es la que más disientimiento genera en la diáspora, y la O.D.L.A. considera que merece el mayor de los respetos pues, en definitiva, fue la bandera oficial de la República de Armenia.

Han existido muchas personas bien intencionadas que han querido imponer soluciones drásticas, como hace poco en los EE.UU., en que se propuso la creación de otra bandera para poner fin a esta controversia; pero, desde luego, ésta y otras mociones no han prosperado.

Himno Nacional:

El caso es muy parecido al de la bandera, aunque más complicado. Armenia actual tiene su Himno Nacional, pero con su discrepancia interna. En la época en que se combatió el culto a la personalidad, se suprimió la letra del himno nacional pues hacía laos a jerarcas del tiempo de su creación. Hoy, se ejecuta oficialmente sólo la música, a pesar de que el verdadero valor de un himno es su expresión literal. De todos modos, la música de a colación la letra suprimida. Su uso no tiene el consenso ni es hábito en la armenidad de la diáspora.

En algunas partes de la diáspora suelen entonarse otras canciones populares o de la época revolucionaria, como himnos, sin que haya unidad de criterio en firme.

(continúa en pág. 16)

La sala de computación de la U.G.A.B.

La semana pasada, informamos a nuestros lectores sobre la habilitación de una sala de computación en el Instituto Marie Manoogian de la U.G.A.B. Sobre este tema, que significa un gran adelanto para la comunidad armenia de la Argentina, hablamos con el rector del Instituto, licenciado Adolfo Koutoudjian.

¿Qué nos puede decir de este nuevo equipamiento del Instituto?

—Desde hace tres años, el Instituto Marie Manoogian está siguiendo un ambicioso plan de modernización y equipamiento.

En tal sentido, junto con el cambio de modalidad del bachillerato común al mercantil —que nos está dando grandes resultados— se han incorporado nuevas materias y actualizado programas.

Entre las primeras, están la Informática y Computación, que son esenciales para el mundo del futuro próximo. Por tal motivo, queremos que nuestros alumnos estén perfectamente preparados para un mundo donde la informáti-

ca, la robótica, la ingeniería y la biogenética están cambiando los parámetros tradicionales de la sociedad, la política y las relaciones interpersonales.

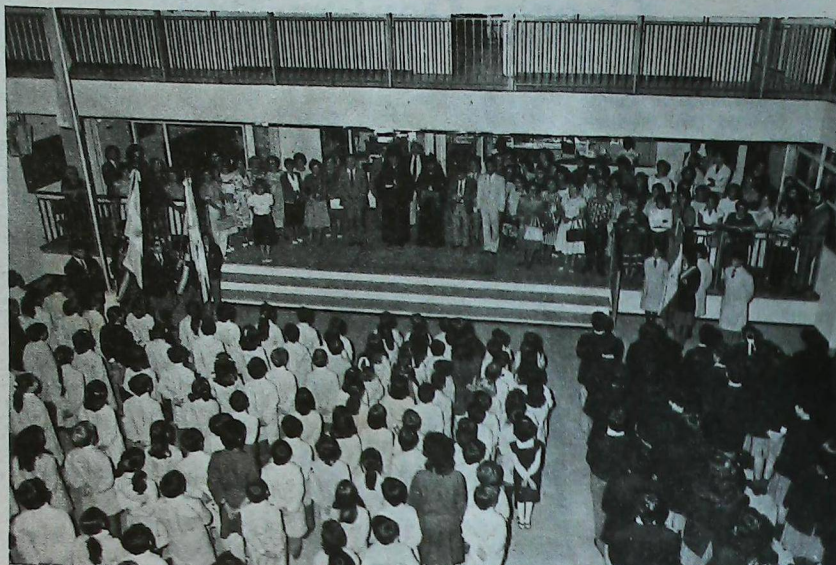
¿Estas inquietudes que Ud. plantea, son entendidas por la gente?

—Francamente pienso que sí; tanto por parte de profesores, padres y alumnos. Y aún más; he contado con el total apoyo de la Unión General Armenia de Beneficencia, institución que —como su lema lo indica— crece educando. Piense Ud. que la compra de estas máquinas, juntamente con el resto del equipamiento educativo y edilicio, representan un serio esfuerzo económico a la institución, que se hace con vistas a un futuro adecuado para nuestra juventud.

Debo señalar que, la U.G.A.B. siempre nos ha apoyado en nuestros esfuerzos y espero que nuestra comunidad valore adecuadamente este trabajo.

(continúa en pág. 16)

COMENZARON LAS CLASES

El lunes 11 de marzo ppdo. comenzaron las clases en todos los establecimientos educativos de esta capital, entre ellos, los colegios de nuestra colectividad.

El Instituto Marie Manoogian de la U.G.A.B. realizó, por ello, un acto de inauguración del ciclo lectivo, del que participó el personal directivo y docente del establecimiento y numerosos padres.

El acto, que comenzó con la entrada de las banderas de ceremonias y la entonación del Himno Nacional Argentino y de la institución, fue presidido por Monseñor Krikoris Pouniatian, Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina. Se encontraban presentes, además el R.P. Harutiun Dzairakuin Vartabed Mouchian, el diácono Vartkes Gueroian, el presidente de la U.G.A.B., Sr. José Youssefian, e integrantes de la Comisión de Damas.

En el transcurso de la ceremonia inaugural, hicieron uso de la palabra el licenciado Adolfo Koutoudjian, rector de la sección secundaria del Instituto, el Sr. José Youssefian y Monseñor Pouniatian.

El rector transmitió a los alumnos los saludos de sus pares de Armenia, a quienes tuvo la oportunidad de ver durante su última visita a la Madre Patria.

El Sr. Youssefian, por su parte, se refirió al 70° aniversario del genocidio armenio, por lo que instó a los alumnos a mantenerse armenios; y se refirió a la sala de computación del Instituto, recientemente habilitada.

La bendición y las palabras finales estuvieron a cargo de Monseñor Pouniatian.

17 DE ABRIL

Debut del Ballet Folklórico de Armenia en el Luna Park

con la dirección
de Vanush
Janamirian

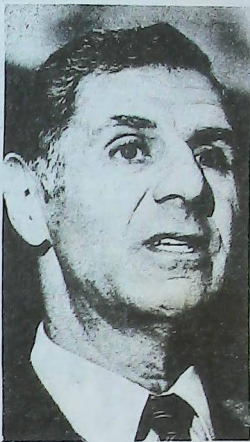
CALIFORNIA, EE.UU.:

Fue condecorado el Gobernador George Deukmejian

El gobernador de California, George Deukmedjian, recibió recientemente la condecoración de "San Gregorio El Iluminador" en primer grado y una Bula otorgada por S.S. Vazken I, como reconocimiento a su labor política y por el bien que hace su cargo a la comunidad armenia residente en dicho estado.

En la Bula, S.S. envía bendiciones de la Santa Sede al gobernador y sus deseos personales de éxitos en esa difícil y honorable gestión.

Además, hace votos para que el gobernador continúe sus funciones siempre con el mismo ímpetu y que —tal como lo ha hecho, gracias a su capacidad— ascienda cada vez más en

su carrera política.
Además, en la Bula, S.S.

Vazken I pide al Sr. Deukmedjian que, desde su puesto haga las gestiones necesarias para que se mantengan la paz y las relaciones amistosas entre los pueblos. A tal fin, recuerda a las víctimas armenias periclitadas en la masacre de la Primera Guerra Mundial y el daño que ese hecho provocó en la vida de los armenios, muchos de los cuales viven —desde hace sesenta y cinco años— en una parte de sus históricos territorios, donde han hecho florecer su cultura.

En la Bula, fechada el 24 de enero ppdo., los últimos deseos de S.S. para el gobernador, tienen que ver con su vida familiar, para la que le hace llegar sus votos de felicidad.

El prof. Kevork Khurlopian dará cursos en Los Angeles

Invitado por el "Armenian-American College", viajó a Los Angeles, el profesor Kevork Khurlopian, docente de la Universidad de Ereván y director de la Radio y Televisión de Armenia.

A partir del 4 de febrero, fecha en que se iniciaron los cursos, y por dos semestres, el profesor Khurlopian se desempeñará como docente de distintas cátedras sobre cultura armenia y dará cursos y conferencias para la colectividad armenia de los EE.UU.

Nacido en Alepo, Siria, en 1927, Kevork Khurlopian realizó sus estudios en su ciudad natal.

Desde 1946 a 1951 realizó sus estudios secundarios en la Universidad Na-

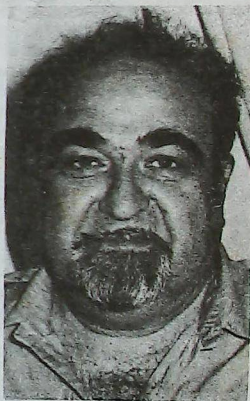
cional de Ereván. Tras haber egresado de allí, fue docente en varias escuelas de la capital armenia.

Entre 1958 y 1962, trabajó en la Academia de Ciencias de Armenia y posteriormente, desde 1962 a 1979, fue profesor de las cátedras de Historia y Filosofía de la Universidad de Ereván.

Invitado especialmente, el prof. Khurlopian ha dado conferencias en el Colegio Hailgazan de Beirut (1968-69), en Buenos Aires (1974) y en Detroit (1975).

Es autor de numerosas obras y artículos.

Sin duda, la colectividad armenia de Los Angeles se verá altamente favorecida

con la incorporación del profesor Khurlopian al plantel de sus docentes, al menos, por el término de un año.

Protestas turcas por el 24 de abril

Recientemente, el embajador turco en los EE.UU., Sh. Elekdagh, y diecisiete instituciones turcas con sede en Nueva York, enviaron una carta al Congreso como protesta porque dicho organismo declaró el 24 de abril como "Día de Recordación de los mártires".

En su carta, el embajador recuerda los numerosos atentados de los que fueron víctimas diplomáticos turcos y sus familiares, quienes no tuvieron ninguna responsabilidad sobre los hechos ocurridos hace setenta años. El diplomático acusa a los armenios de la realización de tales atentados que han costado la vida de varios hombres públicos de su nación.

Por otra parte, tal como lo indicáramos más arriba, diecisiete instituciones turcas han decidido formar un solo bloque con el objeto de perturbar los actos de recordación de los mártires armenios, organizados por la populosa colectividad armenia residente en dicho país.

Según lo declarado, las organizaciones turcas asumen esa actitud pues consideran que el gobierno estadounidense no será capaz de prohibir las conmemoraciones.

Añaden, además, que se ha formado un organismo para hacer conocer la realidad a los ciudadanos, quienes tienen muy pocos conocimientos sobre la "verdadera" historia.

Respuesta del Congreso

A pesar de la carta y de esta actitud intimidatoria, el Congreso de los EE.UU., anunció que —tanto la Cámara de Diputados como la de Senadores— mantienen firme su decisión de señalar al 24 de abril como "Día de Recordación".

Al respecto, los senadores Carl Lewin, del Partido Demócrata de Michigan y Pitt Wilson, de California, —promotores de la resolución 241 del Senado, que establece dicha conmemoración— realizaron declara-

ciones.

El primero expresó que ninguna corriente de opinión pública puede negar aquello que ha sido reconocido como un hecho histórico: que 1.500.000 inocentes fueron masacrados por el gobierno otomano en 1915.

Por otra parte, ambos senadores insistieron en que tendrán en cuenta el genocidio de los armenios en la política exterior de los EE.UU.

Actos

Las últimas informaciones indican que — pese a toda la oposición turca — el 23 de febrero ppdo. comenzaron en Washington, los actos de conmemoración del 70° aniversario del genocidio armenio, organizados por las instituciones armenias de dicho medio y

bajo la presidencia de los Primados de la zona este y oeste de la Iglesia Apostólica Armenia, Monseñor Tor Kom Manookian y Monseñor Vatché Hovsepian.

Se desarrollaron actos similares en Montreal. Ampliaremos esta información en próximos números.

ARLEMA PRODUCCIONES PRESENTA A ARTURO KOUYOUMDJIAN Y SU GRUPO

MARIO KIRLIS: teclados
LEVON "GHEVOND" DARZIBASHIAN: batería
RAUL BARRERA: clarinete y saxo
NEGRUCHO: bajo
FEKY: guitarra

CASAMIENTOS- CUMPLEAÑOS- FIESTAS-

Para su contratación llamar a:

T.E.: 826-2448 (de 13 a 19 hs.) y 571-1684 (de 15.30 a 18.30 hs.)

Para la Comodidad de la
Colectividad Residente en
BELGRANO

María Teresa

REPOSTERIA Y COMIDAS ORIENTALES PARA LLEVAR

LEHMEYUN BACLAVA ETC

Se preparan comidas y postres por encargo

Amenábar 2059 Capital

“Que prospere con letras la casa armenia”

cuento de Sero Janzatian

Era una santa madrugada. Los árboles estaban sin hojas; la casucha se había entristecido.

Delante del rancho, amasaba la arcilla el alfarero Arakel. El barro de la arcilla estaba a punto, como la masa fermentada. En una de las aberturas de la casucha se encontraba la vieja rueda, cuyo podio habían tocado tantos pies de alfareros...

¡Cuántas veces había girado esa rueda, no se puede contar, así como no se pueden contar las olas del río Tziunakán, que han chocado con el umbral del molino del valle! ¿Quién sabe de qué tiempo es la rueda del alfarero?

El barro se había fermentado; estaba a punto. El alfarero Arakel se sentó en el pozo de la rueda. Manan, su mujer, preparaba bolas de la tierra arcillosa y las ponía sobre la rueda del alfarero.

—Que gires con suerte, de alegría...

La rueda empezó a girar, quien sabe por qué centésimo toque de pies...

La arcilla obedeció a los dedos de Arakel; crujó, se asentó, se agrandó, se elevó, se puso más delgada y empezó a tomar la forma de una ánfora de vino.

Vino Mesrob Mashdots.

—Buen día.

—Lo bueno esté contigo, maestro.

El monje miró la arcilla que giraba.

—Estás girando bien -le dijo al alfarero mirándolo-. La vasija de vino... ¡Dichoso de ti! Tienes vino en abundancia, una vida cómoda... ¡Qué más quieres, Arakel!

El alfarero, con un fino aparato de hueso, dibujaba sobre la ánfora aún pastosa, un águila, un cabrito, el pie de Manan...

—Mientras, tú te alejaste de la vida mundana; te dedicaste a vivir en las montañas, en la soledad... ¿Qué hiciste? El alfarero levantó

Los creadores del alfabeto armenio, Mesrob Mashdots y Sahag Barteve.

la voz. Fuiste, recorriste el mundo, Hetesia, Amit y otros lugares. ¿Qué hiciste? Trajiste letras. Después, ¿tus letras, qué?...

—Las traje para que mis letras te guarden incólume en la eternidad, como armenio...

El alfarero Arakel quedó encantado de lo que había oído, y dirigiendo su mirada al rostro de cera del monje, pensó “¿es un santo?”.

—Ahora tienes tu propia letra, Arakel -decía Mashdots-. Con tus letras no te confunden ni con los medos ni con los asirios, ni con los bizantinos, ni con ningún otro.

Con las letras, tu idioma permanecerá tuyo; tu vino, armenio y los dibujos de tu ánfora hablarán en idioma armenio.

¿Estaba hablando o profetizando Mashdots con la mirada fija a los ojos del alfarero? y enardecía el corazón del alfarero Arakel. Un nuevo Dios está ante él, o un nuevo ogro que ha venido ahora a encaramarse sobre su antigua creencia y está bautizando ¡letras armenias!...

Todos tienen su estructura, nosotros no, Arakel. En Armenia Occidental es el idioma romano y sus letras; en el sur, el asirio, y en el Oriente, el persa, en el norte... el norte está vacío ¿Cuál es el reflejo de su alma?

Todos tienen sus propias letras y figuras en la ánfora; tú no tienes el tuyo propio.

—Yo también quiero tener lo mío, Santo hombre -con voz alta dijo el alfarero. Yo

quiero que mi vasija hable en mi idioma ¿puedes? Hazla hablar...

Mashdots tomó el aparato de hueso con el que había dibujado Arakel sobre el pecho aún crudo de la vasija, el pie de Manan, los cabritos y el águila. Tomó e inscribió letras pequeñas sobre la arcilla.

—“Que prospere con letras la Casa Armenia”.

—Escribió con extrañas, sencillas y redondas rayitas. Al lado de los dibujos de la vasija, se agregaron nuevos ornamentos. Arakel miraba con asombro las extrañas letras y le parecía que estaban sobre su corazón...

—¿Es en idioma persa? -preguntó tragando su aliento.

—¡No! -clamó la voz del monje.

—¿En siríaco?

—Tampoco, ni en romano. El alfarero Arakel se entusiasmo.

—¡Es mío, entonces! ¡En idioma armenio!

—¡El tuyo!, en armenio.

—¡Lee!

—Que prospere con letras la Casa Armenia, Arakel.

Arakel se arrodilló ante la vasija con letras armenias.

—Explica, hermano Mesrob, para que comprenda lo mío, lo propio.

—Ayb, (U), ben (R).

Explicaba el monje Mesrob el sentido de las letras redondas y su oyente, Arakel, repetía con ardor.

—Ayb, ben

Después besó las letras y llevó a colocar la vasija en el horno para cerámicas.

—¿Resistirán? -preguntó desde el horno. ¿Resistirán el fuego las letras armenias?

—Resistirán el fuego, el agua, la espada y todas las calamidades.

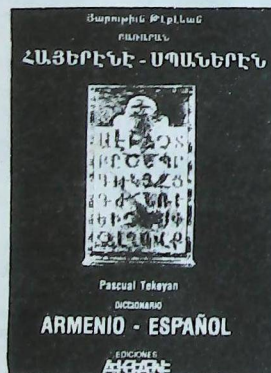
Arakel reavivó el fuego, a ver si resistían las letras armenias al fuego, como sus dibujos armenios nacionales. ¡Ojalá que aguanten...

—Ayb, ben...

SERO JANZATIAN

Traducido por Jorge Sarafian

¡Gran venta de promoción escolar!

Diccionario Armenio-Castellano
de Monseñor Dr. Pascual Tekeyan
\$a 6.000

Diccionario Castellano-Armenio
\$a 4.500

VICENSU KERESTEGIAN

ALFOMBRAS

SECCION TALLER

Lavado manual con abrillantamiento natural

SECADO SOLAR

COMPRA-VENTA-CANJE

DEPOSITO-ANTIPOJILLA y FUMIGACION
RESTAURACION A NUEVO

Desde 1918

AV. JUAN B. JUSTO 6276. Cap. Fed.

T.E.: 69-9531

KOULAKSIZIAN HNOS. S.A.

Fábrica de Tejidos

DIRECTORIO 3667. (1678) CASEROS
T.E.: 750-4632 / 3501

20

SUCURSALES
CORDOBA

de M NOURIKHAN
e hijos
nouri Jean's

UFO

Su café molido
al gusto oriental

“Gran Visir”

Boedo 510 Tel. 97-4763

ARMENIA AL DIA

Centenario del nacimiento del poeta Vahán Derian

Este año se cumple el centenario del nacimiento del poeta armenio Vahán Derian, razón por la cual el gobierno de Armenia ha decidido llevar a cabo distintos actos de homenaje.

La conmemoración central será realizada en el próximo mes de mayo, pero en estos días tendrá lugar una sesión científica conjunta, organizada por el Instituto de Literatura de la Academia de Ciencias de Armenia y de la Unión de Escritores.

Por otra parte, se desarrollarán veladas literarias, conferencias e informes públicos referidos a la obra del lírico, en varios centros docentes y empresas.

También, como homenaje, se publicará una recopilación de sus obras y una edición de sus Obras Completas.

lación de sus obras y una edición de sus Obras Completas.

En la reunión de la comisión organizadora del Centenario, se decidió inaugurar un museo en Ereván y establecer el premio "Vahán Derian" en la Universidad Estatal.

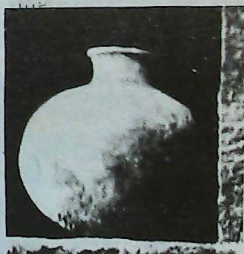
Se conservan las tradiciones populares

Hasta los miembros de una expedición etnográfica —acostumbrados a toda clase de sorpresas— quedaron asombrados por un recipiente de barro que hallaron en una casa campesina del poblado armenio de alta montaña Kramir-Aghpiur, al norte de la república.

El recipiente, que tiene cerca de tres siglos, está hecho en forma de una figura humana.

En la cerámica de Armenia, estos trabajos representan una variedad original de la escultura, que no tiene análogos, dice Hovannés Sharambelian, director del Museo Nacional de Arte Popular Armenio.

Esos jarros, que se distinguen por una rica ornamentación, simbolizan el

árbol de la vida.

Estos artículos comenzaron a producirse en Armenia, por recomendación de los especialistas. También se ha producido un renacimiento en la fabricación de alfombras, en el bordado, el tejido, el tallado en madera y en metal, además de la creación de adornos de piedras semipreciosas.

Adelantos en las ciencias

Los científicos del Instituto Experimental de Biología de la Academia de Ciencias de Armenia construyeron un aparato único en su género, que puede registrar la menor presencia de sustancias extrañas en los gases y líquidos.

El captador de medición ha sido creado sobre la base de membranas artificiales que pueden ser utilizadas en todos los procesos en los que sea necesario el cuidadoso control de la pureza del medio ambiente.

Los científicos, al investigar el componente principal de las membranas fosfolípidas, comprobaron que estas sustancias son muy sensibles a los cambios del medio ambiente.

Al medir la densidad y el tamaño de la carga eléctrica de esta original *camisa protectora* de la célula, se puede averiguar la cantidad de las pequeñas sustancias en la atmósfera.

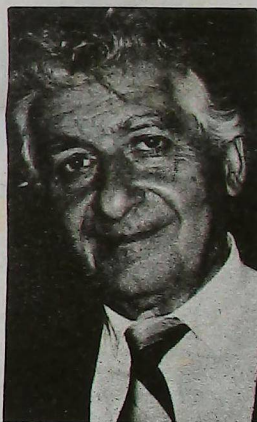
La creación del aparato ha sido posible gracias a que los científicos del Instituto descubrieron la capacidad de reacción de la célula viva ante las más pequeñas cantidades de sustancias existentes en el medio ambiente.

EDWARD MIRZOIAN FUE REELECTO PRESIDENTE DE LA UNION DE COMPOSITORES

Los compositores y músicos de la República de Armenia reeligieron a Edward Mirzoian como Presidente de la Unión de la que forman parte.

Esta es la sexta vez consecutiva en que el renombrado compositor ocupará este puesto al que accedió en 1957, cuando tenía treinta y seis años.

Edward Mirzoian es conocido como autor de poemas sinfónicos, cantatas, la "Suite Coreográfica", la pieza instrumental "La introducción y el movimiento perpetuo", "Obertura festiva", canciones, romances y música para

películas.

En su obra musical, se destacan un "Cuarteto para Instrumentos de Cuerda", "Sinfonía para Instrumentos de Cuerda y Timbales", "Sonata para Violoncelo y Piano".

El prof. Mirzoian, que da clases de Composición en el Conservatorio "Gomidas" de Ereván, es un hábil y atento pedagogo.

En un tiempo, fueron sus discípulos Stepan Cherbashian, Constantin Orbelian, Shivan Der Datevosian, Asbed Derderian, Levón Chavushian y Robert Amirjanian, entre otros famosos compositores.

Expedición antigranizo

¿Alguna vez se le ocurrió que podía proteger sus campos cultivados del granizo? En Armenia lo hacen; vea cómo.

En la orilla del lago Agherlidj, entre la espesa verdura de huertas y viñedos, se encuentra la expedición antigranizo de la Dirección General del Servicio Meteorológico de Armenia.

Su tarea es proteger huertas, viñedos y plantaciones de legumbres del valle del Ararat contra el granizo.

...Por el lado de la montaña de Arakadz se aproximan densas nubes. En la pantalla del radar se ve cada vez más nitidamente, el foco de la tormenta...

El servicio de localización a distancia comunica

sus coordenadas.

Los apuntadores ocupan la posición de combate junto a las piezas.

Una salva; luego otra. Se lanzan proyectiles cargados de reactivos especiales al cielo.

A los siete u ocho minutos, cae una pequeña lluvia sobre los campos. De este modo se evita que se afecten los cultivos.

Dr. Rupen Rupenián
Dr. Abraham Aharonián
Contadores Públicos.

PROBING
Consultores de Empresas

Paraná 539 - 4° Of. 29 - (1017) Capital - TE: 46-6727

Remises

Sepellos

Traslados

Jubilados, pensionados, cónyuges y filiales. sin cargo
Av. Córdoba 4902

CASA
Rivera

CORALLO, CUFARO Y CIA.

T.E.: 773-2800/772-3288

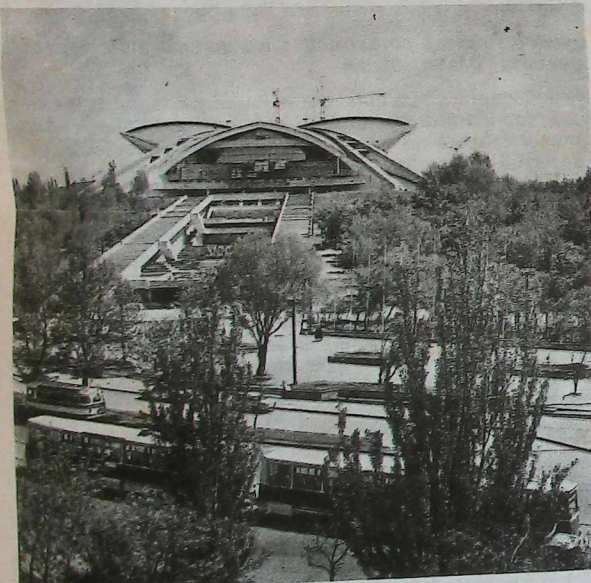
RIGAR'S

Comenzó la reconstrucción del complejo de Dzidzernagapert

En nuestro número anterior, les informamos acerca de un lamentable suceso que conmovió a la opinión pública armenia y de la diáspora: el incendio que se produjo en el complejo deportivo y cultural Dzidzernagapert de Ereván.

Las últimas informaciones que nos llegan desde la capital armenia indican que han comenzado las tareas de reconstrucción, para el rápido reacondicionamiento de la sala.

EDITORIAL:

Levón VII, rey de Armenia

(viene de pág. 1)

nos. ARMEN seguramente no entiende de estrategia ni siquiera debe saber qué quiere decir; de lo contrario se daría cuenta de que un pueblo de seis millones de habitantes no puede medirse SOLO con otro de cincuenta millones y menos abrir un segundo frente con otro pueblo de doscientos cincuenta millones.

¿Hay rusificación en Armenia Oriental? Este tema se inicia desde 1825. Y hoy —que estamos viviendo la segunda Edad de Oro de la literatura armenia— nadie mejor que Vartkes Bedrossian, Sero Janzatian o Silva Gabudigian para que lo diluciden. De todos modos, al menos podemos hablar de ello. Pero ¿qué quedó de la Armenia Occidental?

Hungría, Checoslovaquia, Polonia estarán capacitados para elegir el sistema de gobierno que quieran actualmente. Armenia no. Hoy, la separación de Armenia de la Federación Soviética o rechazar la amistad rusa, sea comunista, zarista o cualquier otro régimen, implica su desaparición total, inmediatamente, como estado y como pueblo. Mientras subsista el status actual de Turquía, la NATO o el Pacto de Varsovia, no tenemos alternativas. Esta es una realidad y el Partido Ramgavár es realista. En 1885, creamos el primer y único movimiento de liberación nacido en tierras de Armenia y hoy sostenemos nuestros ideales, pero analizamos los estados económicos y estudiamos las dimensiones militares. Aunque ARMEN no lo crea, tenemos cabida en el futuro de Armenia, y más aún, hoy **la tenemos**, no en la medida que quisiéramos pero sí dentro de lo razonable. La criticamos y elogiamos y somos partícipes del futuro de nuestra Nación.

En definitiva, no tiene sentido polemizar con un tashnagsagán ARMEN. Quisiéramos hacerlo con un tashnagsagán propiamente dicho, el no fanático, el ortodoxo, el seguidor de Mikaelian, Zavarian o Rostom, quienes fundaron una organización que dio horas gloriosas a nuestra Nación. Quisiéramos hablar con aquellos que estén convencidos de un futuro GLORIOSO y no con acomplexados, resentidos, que se automarginan y viven amargados consumiendo la hiel de la derrota.

Hace 65 años que los ARMEN tratan de justificar su fracaso, relatando y volviendo a relatar incansablemente los acontecimientos. ¿Acaso tanta redundancia revertiría los hechos?

Kars, Bakú, Sevres, Kemal, Legran, Jadisian, Kars, Bakú, Sevres, Kemal, Legran, Jadisian, Kars, Bakú, Sevres... una calesita interminable... No hacen más que girar en el mismo punto. ¡El tiempo vuela! Han pasado sesenta y cinco años; hay un presente, un futuro, nos guste o no; estamos ante una realidad.

¿Con qué tashnagsagán podemos hablar de los recursos minerales, hídricos, agrícolas o ganaderos sea de la Armenia Oriental u Occidental? ¿Hay con quién se pueda analizar si es cierto que tanto en Armenia Occidental como en la Oriental se encuentra la mayor concentración de misiles atómicos en el menor espacio del mundo?

¿Estudiamos la cuestión armenia entre todos o seguirán encerrados en una ostra? ¿Se podría analizar la idiosincracia del pueblo ruso y del chino respecto del revisionismo al marxismo?

Aviven el seso y despierten, el futuro inmediato de Armenia va a ser una evolución del presente. Pensar en retornar hoy —especialmente en el 70° aniversario de nuestra gran tragedia— al status de 1918 es tan absurdo como pretender entronar a un Lusignan —como el rey Levón VII— en Armenia.

ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA 28 DE MARZO

Informe del Dr. Roberto Malkassian sobre las sesiones
de la Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U.

a las que asistió como representante de la colectividad armenia de la Argentina

ARMENIA 1242. CAPITAL.

UCA DE MARASH

BULA PATRIARCAL DESDE SAN ETCHMIADZIN:

“Por encima de toda preferencia ideológica, de toda consideración particular, está la seguridad de nuestra Madre Patria”

Vazken, siervo de Jesucristo, Nuestro Señor, por la misericordia de Dios y la voluntad de la Nación, Obispo y Catolicós de todos los armenios, Patriarca Supremo de la venerable Sede Nacional del Ararat de la Madre Iglesia Apostólica de San Etchmiadzin.

Saludo de amor cristiano y bendición patriarcal al Catolicosado de la Gran Casa de Cilicia, al Patriarcado Armenio de Jerusalén, al Patriarcado de los Armenios de Turquía, a los arzobispos, obispos, archimandritas, sacerdotes, a las Asambleas Eclesiásticas Diocesanas, a las organizaciones culturales armenias y la prensa, y a todos los amados fieles del pueblo armenio.

En el transcurso de su tempestuosa historia, una vez más, el pueblo armenio coronó victoriosamente su frente al final de la Segunda Guerra Mundial.

El 9 de mayo de 1945, después de heroicos combates sostenidos por los pueblos amantes de la paz unidos y, particularmente, por las naciones de la Unión Soviética, fueron aplastadas las siete cabezas del monstruo hitleriano. Fueron sacrificadas cincuenta millones de personas de las que veinte millones eran hijos de las Repúblicas Soviéticas.

También nuestra Madre Patria, junto al pueblo ruso y todas las naciones soviéticas hermanas, derramó su sangre con la misma abnegación, con el mismo aliento, en aras de la gran victoria de la Patria.

Monseñor Kevork, arzobispo lugarteniente de la Sede Patriarcal de San Etchmiadzin, en su histórico llamamiento del 30 de julio de 1941, como expresión de la conciencia de nuestro pueblo, se dirigió a toda la armenidad alertándola: “**Ha aparecido una nueva y brutal fuerza, el fascismo alemán, contrario a la libertad, enemigo del Cristianismo... Portador de la tiranía, destructor de los valores materiales y culturales creados por los pueblos, y es esa misma fuerza brutal que invadió pérfidamente nuestro país, trayendo consigo destrucción y muerte.**”

Y el arzobispo Monseñor Karekín Hovsepian, el 11 de setiembre del mismo año, desde los Estados Unidos, seriamente preocupado, se hacía eco del llamamiento de la Santa Sede: “**He aquí que, inesperadamente, Alemania dirige sus fuerzas sobre un pueblo pleno de ansias de paz.**”

Las nubes se han acumulado sobre el cielo, iluminado por veinte años de paz, de nuestra hermosa y querida Patria. Esas nubes pueden transformarse en una tormenta de granizo y destruir nuestra tierna y autónoma república. He aquí por qué estamos preocupados, gravemente preocupados, por la situación de nuestro pueblo.

Que el Señor considere suficiente las calamidades abatidas sobre nuestras cabezas...”

Los combatientes armenios participaron en casi todas las terribles batallas, desde Kiev hasta Kerch, hasta las orillas del Volga y el mar Báltico y hasta Berlín, con la clara conciencia de estar defendiendo las fronteras y la libertad de su familia soviética, al tiempo que defendían el honor y la existencia de su renacida Patria nacional: Armenia.

En los movimientos de resistencia y las batallas libradas por los estados aliados, también ofrendaron sus vidas ininidad de hijos de nuestra Iglesia y nuestro pueblo, en aras de la victoria liberadora.

Para Armenia fue particularmente decisiva la brillante victoria a orillas del Volga, con lo que nuestro país se salvó del ataque que nos amenazaba desde Occidente, donde nuestro secular enemigo esperaba, preparado, el resultado de esa gran batalla, para invadir el Cáucaso y, en primer término, exterminar a Armenia Oriental. Al precio de sus vidas, los héroes caídos a orillas del Volga fueron salvadores también de la Madre Tierra de los armenios y su pueblo.

En pro de la victoria en la guerra patria, también la armenidad de la diáspora, como un solo hombre, se puso de pie junto a la Madre Patria y sus hermanos y cumplió con su deber, donando a las fuerzas armadas soviéticas, las columnas de tanques “Sasuntz David”.

El 9 de mayo de 1945, la historia registró la más grande victoria de todos los tiempos, al precio de muchos millones de víctimas;

Tanto como fueron penosos los años de guerra, fue jubilosa la victoria que conmovió al mundo, que abrió nuevos horizontes también para el desarrollo sin precedentes de Armenia y para nuevas conquistas en los campos de la economía, la construcción, las ciencias y el desarrollo de la cultura nacional.

En los cuarenta años transcurridos, en condiciones de paz y seguridad, nuestro pueblo, merced al genio creador y a la poderosa fuerza de sus hijos, pudo elevar a nuevas cimas la reconstrucción y florecimiento de la Patria.

Fue también después de la guerra, que Armenia abrió ampliamente sus puertas ante sus hijos emigrados al extranjero, con lo que más de ciento cincuenta mil armenios regresaron a la Madre Patria, aportando un importante beneficio al desarrollo económico y cultural del país. La repatriación brindó a la patria, en cuarenta años, cerca de cuatrocientos mil ciudadanos, haciendo así su aporte al crecimiento de la población de la patria.

En estos días de celebración del cuadragésimo aniversario de la histórica gran victoria, tenemos conciencia y disfrutamos con mayor nitidez y consuelo espiritual de los inmensos bienes que nos ha brindado a todos esa victoria.

Es justo que recordemos hoy, con piadosa gratitud, la memoria de todos los héroes, conocidos o anónimos, de la guerra patria y oremos por el eterno resplandecimiento de sus almas valerosas, por aquellos que sacrificaron sus vidas en aras de la Patria y de la libertad, por el amanecer de una vida futura de paz y seguridad.

Sí, ése era nuestro convencimiento, el de los sobrevivientes, hace cuarenta años. Que nunca más una guerra ensombrezca el cielo de nuestro mundo, que nunca más un estado levante su espada contra otro, que nunca más una madre llore la pérdida de su hijo. Con esa ilusión, con esa fe, se selló el gran pacto de la Organización de las Naciones Unidas.

Creemos que, en estos días de recordación del cuadragésimo aniversario de la victoria liberadora, es un deber imperativo de todas las naciones del mundo, de todos los estados pequeños o grandes, declarar fuera de la ley a la guerra, destruir todos sus instrumentos de muerte y destrucción, para que nunca más pueda levantar cabeza el destructor monstruo canibal llamado guerra, y para que todos los guerreros recuerden el legado de Cristo:

“Vuelve tu espada a su lugar, porque todos los que toman la espada perecerán por la espada” (Mateo, 26:52).

Esta conciencia nos inspira y nos guía, como Patriarca de todos los armenios, ya que comprendemos claramente que en las llamas de un nuevo incendio mundial habrá de aniquilarse nuestra renacida Madre Patria y su libre desarrollo, con sus más de tres millones de habitantes.

No se puede ser servidor de Dios y de la Iglesia; no se puede ser hijo del pueblo armenio y no ver este terrible peligro.

Por encima de toda preferencia ideológica, de toda consideración particular, está la seguridad de nuestra Madre Patria, la paz y la seguridad de la vida de nuestro pueblo que habita en la Patria.

Con esta conciencia, nosotros nos sentimos fieles continuadores del apostolado de nuestros grandes Patriarcas, desde el gran creador de la Patria, Nersés de Ashtarak hasta el Patriarca Ormanian y Jrimian Hairig, hasta Kevork IV y Karekín Hovsepian. Todos ellos, en las condiciones de su época, libraron la misma suprema batalla por la supervivencia, la seguridad y el bienestar de su pueblo.

En nuestros días, la tarea de la Iglesia Armenia y de todo el pueblo armenio es, por sobre todas las cosas, anular las fuerzas de la guerra, el desarme general, la concreción de la paz mundial, la cooperación solidaria entre todos los estados, la justicia y el humanitarismo a la luz de los principios evangélicos.

¡Gloria y bendición a la memoria de los héroes caídos en la guerra patria!

¡Gloria y bendición a nuestro renacimiento patrio, a los héroes del trabajo constructor, a sus combatientes, por la paz!

POR ESTA BULA NUESTRA INSTITUIMOS QUE, EL DIA DOMINGO MAS PROXIMO AL 9 DE MAYO DEL PRESENTE AÑO, EN TODAS LAS IGLESIAS ARMENIAS, CON EL OFRECIMIENTO DE LA SANTA MISA, SE EFECTUEN CEREMONIAS DE RESPONSO, PARA ORAR POR LA MEMORIA DE LOS HEROES CAIDOS EN LA GUERRA PATRIA, PARA ORAR POR LA SOLIDARIDAD ENTRE LAS NACIONES Y LA PAZ EN TODO EL MUNDO.

“Porque Dios no es Dios de desorden sino de paz, como en todas las iglesias de los santos” (Corintios, 14:33).

“Y el Dios de la paz estará con ustedes” (Filip. 4:9)

3 de enero de 1985
San Etchmiadzin

VAZKEN I
Catolicós y Patriarca Supremo
de todos los armenios

«Ամէն Գաղափարախօսական Նախասիրութիւնից
Վեր է Մայր Հայրենիքի Անվտանգութիւնը»

Վ.Ա.Զ.Գ.Ի.Ն ԾԱՌԱՅ ՅԻ ՊԻ ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԻՆ ԱՅ ԵՒ ԿԱՄՈՒՐ
Ա.Զ.Գ.Ի. ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ԵՒ ԿՐԴԿԱ ՍԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ, ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ
ՊԱՏՐԻԱՐԻ ՀԱՄԱԶԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵԾՄԱՐ ԱԹՈՒՈՑ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ
ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒՈՑ ՍՐԻՈՑ ԷԶՄԻԱՅՆԻ

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ ՍԻՐՈՑ ՈՂՋՈՅՆ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ
ԿԻԼԻԿԻՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ, ՊԱՏՐԻԱՐԹՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ,
ՊԱՏՐԻԱՐԹՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ԹՈՒՐԹԻՈՑ, ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑ, ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑ,
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՑ, ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ, ԹԵՄԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՑ, ՀԱՅ
ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆՑ ԵՒ ՄԱՄԼՈՅՆ, ԵՒ ՍԻՐԵՑԱԼ
ՀԱՄԱՅՆ ՀԱԻԱՏԱՑԵԱԼ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ ՀԱՅՈՑ

Հայոց ազգը իր Մրրկահար Պատմութեան ճանապարհին մի անգամ եւս յայ-
րութեամբ պսակեց իր ճակատը, երկրորդ համաշխարհային պատերազմի աւար-
տից:

1945 թուի Մայիսի 9-ին, Հիտլերեան Հրէշի եօթ գլուխները ջախջախուած էին,
միասնական հերոսական մարտերովը ազատաստեց ժողովուրդներին եւ մանա-
ւանդ խորհրդային Միութեան ազգութիւններին: Զոհուել էին յիսուս միլիոն
մարդիկ, բայց միլիոնը խորհրդային Հանրապետութիւնների գլուխները:
Մեր Մայր երկիրը եւս, ռուս ժողովրդի եւ խորհրդային բոլոր եղբայր ազ-
գութիւնների կողքին, նոյն անձնութեամբ, նոյն ոգեշնչումով, իր բազ որ-
դուց Սուրբ Արիւնը գոհարեց ի խնդիր հայրենական մեծ յաղթանակի:
Սուրբ Էջմիածնի հայրապետական արտոյ տեղակալ Տ. Գեորգ Արքեպիսկոպոս,
30 Յուլիս 1941-ի իր պատմական կոչով դիմել էր ողջ հայութեան, իրեն արտա-
յայտելու մեր ժողովրդի խղճի, ահագնագիւղով:
«Հանդես է եկել մի նոր բիրտ ուժ, աւերողը ժողովուրդների ստեղծած մի-
րակամ ու մշակութային արժէքների: Հենց այդ բիրտ ուժն է, որ ճնշեցար
աւ - ու մահ բերելով իր հետ»:

Իսկ Տ. Գեորգին Արքեպիսկոպոս Յովսէփեանց Միացեալ Նահանգներից նոյն
տարւոյ Սեպտեմբերի 11-ին արձագանքում էր Մայր Աթոռի կոչին ծանր մըտա-
հոգութիւններով:

«Ահա անսպասելի կերպով գերմանիան իր ուժերը ուղղում է խաղաղութեան
տենչով լցուած ժողովրդի վերայ»:

...Ամպիրը կոտակուած են մեր Գեղեցիկ ու թանկագին Հայրենիքի Բան-
ամայ խաղաղութեամբ պայծառացած երկնքի վերայ. այդ ամպիրը կարող եւ
կարկտարեք փոթորիկի փոխուել եւ մեր մաղաղ, ինքնավար հասարակապե-
տութիւնը գլխիվայր կործանել: Ահա ինչու մտահոգուած ենք մեր ժողովրդի
վիճակով, մտահոգուած ամենաժամանակ կերպով:

Թող Տէրը բաւ համարէ մեր գլխուն մինչեւ այժմ եկած փորձութիւնները»:
Հայ մարտիկները մասնակցեցին գրեթէ բոլոր ահեղ մարտերին, Կիւիւց միւն-
չեւ կերչ, մինչեւ Վոլգայի ու Բալթիան ծովի ափերը եւ մինչեւ Բեռլին, այն
պայծառ գիտակցութեամբ, որ պաշտպանում են սահմաններն ու ազատութիւնը

«...Մայր Հայրենիքի Անվտանգութիւնը»

իրենց խորհրդային ընտանիքի, որ պաշտպանում են նաեւ պատիւն ու գոյատեւումը իրենց վերածնունդ ազգային հայրենիքի՝ խորհրդային Հայաստանի:

Նաեւ զանազան պետութեան միջոց մարտերուն եւ դիմադրական շարժումներուն քաղաքի գաւառներ մեր եկեղեցու ու ժողովրդի, իրենց կեանքը ներկայարեցին ի խնդիր փրկարար յարգանքով:

Հայաստանի համար նախատեսուած եղաւ ի մասնաւորի փայլուն յարգանքը Վոլգայի ափերին, որով փրկուեց նաեւ մեր երկիրը արեւմուտէից սպառնացող յարձակումից, ուր կազմ ու պատրաստ մեր դարաւոր բշխման սպասում էր այդ մեծ նախատեսարար արդիւնքին՝ ներխուժելու համար անդրկովկաս ու առաջին հերթին բնակչին անելու արեւելահայաստանը: Վոլգայի ափերին գոհուող հերոսները իրենց կեանքի գնով փրկած եղան նաեւ հայոց մայր երկիրն ու ժողովուրդը:

Յանուն Հայրենական պատերազմի յարգանքի, փիւռքի հայուքներն եւս մի մարդու նման կանգնած մնաց Մայր Հայրենիքի որ եղբայրների կողքին ու իր պարտքը կատարեց, խորհրդային ռազմական ուժերին նուիրաբերելով «Սասունցի Դաիթ» տանկային շարասիւնները:

1945-ի Մայիսի 9-ին քաղաքային գոտիի գնով պատմութիւնը արձանագրեց մեծագույն յարգանքի բոլոր ժամանակների: Ինչքան տառապալից եղան պատերազմի տարիները, այնքան ցնծագին եղաւ աշխարհաստան յաղթութիւնը, որ նոր հորիզոն բաց արեց նաեւ Հայաստանի անմախքութեան վերելքի ու նորանոր նուաճումների, բէ՛ տնտեսութեան, բէ՛ քաղաքացիութեան, բէ՛ գիտութիւնների եւ բէ՛ ազգային մշակույթի զարգացման ճանապարհի վրայ:

Անցնող բազմաթիւ տարիներուն, խաղաղութեան եւ ապահովութեան պայմաններում, մեր ժողովուրդը իր գաւառների տեղեկագրած համեմատով եւ հուժկու քաղցունքով կարողացաւ նոր բարձունքների հասցնել հայրենիքի վերաշինութիւնն ու ծաղկումը:

Պատերազմից յետոյ էր նաեւ, որ Հայաստանը իր դոները լայն բացեց արտասահմանի իր պանդուխտ գաւառների առջ, որով աւելի քան հարիւր յիսուն հազար հայեր տեղափոխուեցին Մայր Հայրենիք, կարեւոր չափով օգտակար դառնալով երկրի տնտեսական ու մշակութային զարգացմանը: Ներգաղթը, բաւական տարիների ընթացքում, հայրենիքին մօտ չորս հարիւր հազար քաղաքացիներ ընծայեց, այսպիսով իր նպատակը բերելով հայրենի բնակչութեան անին:

Պատմական մեծ յաղթանակի բառաձայնակի տոնախմբման այս օրերին, գուցէ առաւել յստակութեամբ եւ հոգեկան միխթարութեամբ գիտակցում ենք եւ վայելում բոլորիս պարգեւուած աննուն բարիքները այդ յաղթանակի:

Այսօր արժան է երկիւղած երախտագիտութեամբ ոգեկոչել յիշատակը հայրենական պատերազմի բոլոր ծանօթ ու անծանօթ հերոսների եւ արթնել նրանց արիւնքով հոգեկանի յաւել լուսաւորման համար, որոնք իրենց կեանքը գոհարեցին յանուն հայրենիքի, յանուն ազատութեան եւ յանուն ապագայ խաղաղ ու անվտանգ կեանքի անանց արշալոյսի:

Այո՛, այդ էր վերադարձներին համոզումը, բառատուն տարի առաջ, բէ այլերս ոչ մի պատերազմ չի մթացնելու մեր երկրագնդի երկինքը, բէ այլեւս ոչ մի պետութիւն սուր չի բարձրացնելու ուրիշի վրայ, բէ այլեւս ոչ մի արի չի ող-

բալու իր գաւառի կորուստը: Այդ երգանքով, այդ հաւատամքով կեննեց Միացեալ Ազգերի կազմակերպութեան մեծ ուխտը:

Փրկարար յարգանքի բառաձայնակի ոգեկոչման այս օրերին, կարծում ենք հրամայական պարտականութիւնն է աշխարհիս բոլոր ազգութիւնների, բոլոր մեծ ու փոքր պետութիւնների, օրէնքից դուրս հռչակել պատերազմ եւ խրատակել նրա բոլոր գործիքները մահուան ու աւերումների, որպէսզի չլինի երկրին կորուստն ազգային իր գոյութիւնը՝ պատերազմ կոչուող աշխարհակործան հրէշը մարդակեր, եւ որպէսզի բոլոր ռազմամուկները յիշեն Յիսուսի պատգամը:

«Դարձո՛ սուր քո ի տեղի իւր, գի մանեմեման որ սուր առնուցուն, սրով անկանցիմ» (Մատթ. ԻԶ 52):

Այս գիտակցութիւնը ներշնչում է ու առաջնորդում մեզ իրրեւ մանեման հաւատ չալապան, որովհետեւ քաջ գիտեմք, բէ մի նոր համաշխարհային հորիզոն իր բոցերի մէջ պիտի անեացնի վերածնունդն ու ազատ զարգացող մեր Մայր Հայրենիքը, իր աւելի քան երեք միլիոն ազգաբնակչութեամբ:

Ձի կարելի Աստուծոյ ու եկեղեցու պապատար լինել, չի կարելի հայ ազգի գաւառ լինել ու չտեսնել ահաբեկութիւնը:

Ամեն կորուստի նկատմանից, ամեն գաղափարախօսական նախախրթնութիւնը վեր է Մայր Հայրենիքի անվտանգութիւնը, հայրենաբնակ մեր ժողովրդի կեանքի ապահովութիւնը եւ խաղաղութիւնը:

Այս գիտակցութեամբ մենք գնեց գոյում ենք հաւատարմ շարունակող մեր մեծագործ հայրապետների առաքելութեան, հայրենաստեղծ ներսէ աշխարհակեցու մինչեւ Օրմանեան Մատրիարք եւ խորհման Հայրիկ, մինչեւ Գեղարք Զ եւ Գարեգին Յովսէփեան, որոնք բոլորը, իրենց ժամանակի պայմաններում, միեւնոյն գերագոյն պայմարը մեղեցին ի խնդիր իրենց ժողովրդի կեանքի ապահովութեան, գոյատեւման ու բարօրութեան:

Մեր օրերում հայ եկեղեցու եւ համայն հայ ժողովրդի «ամեն բանից վեր» պատերազմի ուժերի խափանումն է, ընդհանուր գիմաքափումն է եւ կենսագործումը աշխարհի խաղաղութեան, համեմաշխ գործակցութեամբ բոլոր պետութիւնների, արդարութեան եւ մարդասիրական աւետարանական սկզբունքների լոյսի ներքոյ:

Փա՛նք եւ օրհնութիւն հայրենական պատերազմում գոհուած հերոսների յիշատակին:

Փա՛նք եւ օրհնութիւն մեր Հայրենի վերածննդին, նրա շինարար աշխատանքի հերոսներին, նրա խաղաղութեան մարտիկներին:

ԱՅՍՈՒՄ ՄԵՐ ԿՈՆԳՐԱՎՈՐ ՀԱՅԿԱՆԳՈՒՄ ԵՆՔ. ՈՐ ՍՈՑԻԱԼԻՏԻԱՅԻՆ ՄԱՅԻՆ 9-ի ՄՈՍԿՎԱՅԻ ՎԵՐԱԿԻՆ ՀԱՅՈՑ ԲՈՒՈՐ ԵՆԵՐԵՆԵՐՈՒՄ ՍՈՒՐԻ ՊԱՏԱՐԱՎԻ ՄԱՅՈՑԻՍՏԱՄԱՐ ՀՈԳԵՀԱՆԳԱՅԵԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՎԱՍԱՐԻՆԵ, ԱՂՕԹԵՆՈՒ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅՐԵՆԵԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՒՄ ԶՈՀՈՒՄԸ ԵՒ ՐՈՍՆԵՐԻ ՅԵՇԱՍԱԿԻՆ, ԱՂՕԹԵՆՈՒ ՆԱԵՎ ՎԱՍԵ ՀԱՄԵՐԱՄԱՍԽԻՆՈՒԹԵԱՆ ԱՎԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՈՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ԱՄԵՆԱՅԻՆ ԱՇԽԱՐՀԻ:

«Ձի ոչ եթէ խոռովութեան է Աստուծո՛ւ» այլ խաղաղութեան որպէս Յամենք եկեղեցիս Սարգը» (Ա. Կորնթ. Ժ 33) եւ Աստուծո խաղաղութեան Եղիցի Եւ-

ՏՈՒՐԱՐԱՊԱՏ Ի 3 ՏՈՒՐԱՐԱՊԱՏ
1985 ՓՈՒՂԱՅԱՄԱ ՄԱՐԷ
ԵՒ Ի ՏՈՒՐԱՐԱՊԱՏ ՀԱՅՈՑ ԻՆՏԵՐ
Ի ՄԱՅՈՑԻՍՏԱՄԱՐ ՄԱՅՈՑԻՍՏԱՄԱՐ

ՀԱՐ. 1337

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅԻՆ ՀԱՅՈՑ

Կիրակի 10 Մարտին Սպաքեան անուան մանկապարտէզի դասարան մը բացուեցաւ Արծրունի վարժարանին մէջ: Նկարին մէջ՝ Սպաքեան եղբայրներ՝ իրենց ընտանիքներով:

Գորտոպա

Գորտոպա, 28 Փետրուար 1985

ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ Շարաքաբեր Պուէնուս Այրէս

Յարգելի Պարոնայք. Ներկայ գրութեամբ կը դիմեմք, յարգով վարչութեանդ որ կարելի ընէ՞ յատկացնելու համար բերրի սիւնակ մը, Ապրիլ 24-ի 70 ամեակի ոգեկոչումի յայտարարութիւնները:

Գորտոպա Բաղափա Գաղութային վարչութիւնը կազմած է տոնակատարութեան կեդրոնական յանձնախումբ մը, քաղկացած շրջանիս բոլոր կուսակցութիւններէն եւ միութիւններու ներկա-

յացուցիչներով որ արդէն աշխատանքի լծուած է: Մօտ ժամանակին պիտի ուղարկեմք յայտագիրն խնդրելով տեղ տա՞ Զեր բերքի սիւնակները: Կը մտածեմք որ բերքը լաւագոյն միջոց պիտի ըլլայ տեղեկ պահելու շրջանիս հայութիւնը տոնակատարութեան մանրամասնութիւնները:

Կանխայայտ մեր շնոր-

հակալութիւնները, լիալոյս որ ընթացք պիտի տա՞ մեր խնդրանքին:

Ձերմագին բարեկեցութիւն:

Ապրիլ 24-ի 70 Ամեակի Տոնակատարութեան Կարգադրը Յանձնախումբ

DR. ARTURO BALASSANIAN
Escribano
Florida 716 - 2° P. of. "K" Tel: 392-2768 / 3065
Lunes a Viernes de 10.00 a 18.30 HS.

«Հայրենապատում»

Գրեց՝ Սեբո խանգատեան

Արմաւիրի Մեծ Գերդաստանը

1952, Սեպտեմբեր: - Արմաւիր գիւղի մէջ ճողովում է մեծ առու: Աշնան դեղնութիւն է, բայց դեռեւս մեծ դաշտում չոգ է: Ուսողդի ոգ-կողները ուռել, դեղնել են՝ առատ կաթ տալով կովի կըրծերի պէս: Որոշում եմ արմաւիրի Մեծ Գերդաստանի տունը:

Արմաւիր գիւղը Հայոց Հին մայրաքաղաք Արմաւիրն է: Գիւղը հիմնադրուել է Հին քաղաքի աւերակների վրայ՝ 1830 թուականին, անունը՝ Դուրդուղույի: Նախ ունեցել է տասնութ ծով, 1880 թը-ականին՝ 40, հիմա՝ 277: Անապատ է եղել: Հիմա 677 հեկտար լճովի ճող ունի գիւղը:

Գիւղի բնակիչները եկել են Արեւմտեան Հայաստանի տարբեր տեղերից: 1831 թը-ականին Յովհ. Շահապետեանները երկու-երեք տարի առաջ այստեղ գաղթելով 35 տուն է տեսել, մէկ քահանայ ու մէկ եկեղեցի, իսկ բնակչութիւնը եղել է 274 շունչ: Աճելով՝ Արմաւիրը 1873-ին ունեցել է 810 բնակիչ, 1914-ին՝ 1561: 1922-ին նուազել է, 810 բնա-կիչ, 1914-ին 1561: 1922-ին նուազել է, դարձել 1330 շունչ: Աղէտ է եղել թուրքական բա-սկների ներխուժման հետե-սնքով:

Այստեղ, ահա այն մեծ բը-լուր-միջնաբերդի վրայ է իր առաջին տունը դրել մեր՝ Հայ ժողովուրդի նախնիներից մէ-կը «Ուր նախ ինքն՝ անդրախ-կըն Հայկի»՝ Արմենակ հաս-տատեց ոստանն այնը ժամա-նակի՝ ստին Արազածու, ապա որդին իւր Արամայիս շինեաց ընդարձակագործին եւ ամրա-գոյն բնակարան եղերն Երաս-խայ՝ Արմաւիրը:

Դաշտային սքանչելի նիստ ու գիր ունի Հոկտեմբերեան լրբանի Արմաւիր գիւղը: Մի կողմին, ոչ հեռու, Երեւան է Արարատեան դաշտի Արա-զած լեռը, որի անունով էլ հնում այս գաւառը կոչուել է Արազածոտն: Դիմացը Մասի-սն է, որի շուրջը հասնում է գիւղին բարդիներին եւ բար-դիները դրանից են օրորում ի-րենց նազելի գլուխները: Հին անունը Արմաւիր էր, յետոյ բաժանորէն դարձրել են Դուրդուղույի, ապա կնքել-րուն անունով: Քանախան-թուականներին այս ընդար-ձակ շրջանը կոչուում էր գիւ-ղիս յորթի անունով՝ Դուրդու-ղույի: 1931 թուին 1732 բնա-կիչ ունէր: Թէեւ անցած պա-տերազմը չտու կորուստներ իւնց գիւղիցս, սակայն այժմ եւս մեծ գիւղ է՝ 2084 բնա-կիչով:

Արմաւիր շինել է Արամա-յիս նահապետն Հայոց: Նրա ժամանակ յիշատակուում է նա-ն եղիպտոսի թագաւոր «Ուր» Արմայիս» (Ալիշան), որը կոչուելը Հուստիս Բ. (2-րդ) աշխարհակալ: Արդեօք կապ կայ արանց միջեւ, արդեօք, նոյն անուն եւս՝ Ժողովրդ է ա-նել: Ստեղծութիւն է եւ մնում է մշտնի մէջ: Մի այլ աղբիւր

գրում է. «Արամանակի (Ար-մենակն է) որդի Արամայիսը նոյն դաշտում (Արարատեան) Երասիս գետի եզերքի մի բլրի վրայ շինեց քաղաք եւ իւր հա-մար տուն բնակութեան եւ իւր անունով անուանեց Արմաւիր եւ գետը անուանեց իւր թո-ռան՝ Երաստի անունով՝ Ե-րասիս»: Սա չորս հազար տարի առաջ: Դրանից յետոյ Արմա-ւիրը «ցամա իբրեւ երկու հա-զար եղել իշխանանիստ նահա-պետութեան Հայոց եւ աթոռ մարզաբնակչութեւն Արարատե-ան թագաւորութեանց...»:

Արմաւիրը է բնակուել Գեղամի որդէ Հարման, ապա Արամ Արին աշխարհակալը, ապա արա որդի Արա Գեղեցի-կը, յետոյ արա որդիներ Արա-յեան Արան, Անուշաւանը եւ այլ պայազէտներ: Արմենակն էր, երբ Արմաւիրը դեռեւս «գահ տէրութեան» էր: Երրորդը դարից (մ.թ.ա.) Նորանաղուծի Հայոց թագա-ւորների մայրաքաղաքն էր: Հօգորացրեց նաեւ Արտաշէս աշխարհակալը:

Արաքս գետը Հին Կտակա-րանում կոչուում է Գիհոն, որ Դրախտի չորս գետերից մէկն էր: Հռոմէացիները Արաքսին ասել են Արախտ, նաեւ Արախ-խիս:

Հայոց Վաղարշակ Արշա-կունի թագաւորն այստեղ «ի մեհեանս սորին հաստատեց անդրիս նախնեաց իւրոց», ինչպէս եւ Արեղակ եւ Լուսին աստուածների արձանները:

Երուանդ Երկրորդի ժամա-նակ Արաքսը հեռացաւ Արմա-ւիրից՝ հունը փոխելով. «Վա-սըն որոյ եւ արքունիք փոխե-ցան Երուանդաշատ»: Հինգե-րորդ դարում այս բարձր բլրի վրայի բերդը դեռ չէն էր՝ թէ կիկլոպեան եւ թէ կոփածոյ բարերով: Դեռ կանգուն էր «ձանը աշտարակի պարպիկ», որից մի ժամանակ, քաջար Արամը, ձերբակալելով Նու-բար Մաղեսին, ցցի հանելով բեւեռնեց: Այժմ էլ ձերուսինե-

րը պատմում են, թէ հողը վա-րկուց խոշոր կոճղեր եւ ար-մատներ են դուրս գալիս գետ-նի տակից: Դրանք Սոսնաց անտառների մասցորդներն են: Արմաւիրում է Հայոց Վա-ղարշակ թագաւորը զօրք հա-մարել եւ պատերազմով գընա-ցել Ալեքսանդր Մակեդոնա-ցու յետորդների վրայ՝ դէպի Ուստիս եւ նրանց դուրս վա-նել Հայաստանից: Յաղթու-թեամբ վերադառնալով, Ար-մաւիրում նա մեհեաններ է շի-նում եւ արքայի ու լուսնի արձաններ դնում իբրեւ պաշ-տամունք: Սրա թոռ Արտաշէս Ա.ն (թագաւորել է 115 թ. մ.թ.ա.) յունաց կողմերից կուռքեր արձաններ էլ է բե-րում, դնում Արմաւիրում, ո-րոնց թում նաեւ Ապոլոնինը եւ Արտեմիդինը: Սա եւս «Անդրիս հաստատել Արեղա-կան եւ Լուսինը»: Իսկ «որդին սորա Տիգրան» (Ա. գահ ելաւ 99 թ.) մեծ քանակութեամբ («անթի») Հրեաներ է բընա-կեցնում այստեղ (նաեւ Վարդգէսաւանում):

Այստեղ առաջին բեւեռա-գիր արձանագրութիւնը գտաւ Մեսրոպը Միսառեանցը 1869 թուականին: Դրա տեղը 1870 թուականին մի խաշարձան գրին, որ հիմա էլ կայ: Այս-տեղ պեղումներ են արել ուսա Ուլարով եւ երուպացի Գոնի-պէն հնէաբանները: Գիտնա-կանները «Արմաւիրի վեր» վերջապիւրը ծագեցնում են թրակիական «բրիաս» բառից, որը գերմաներէնում դարձել է «բուրգ» - աւան, բերդ, քա-ղաք: Ուրեմն, Արմաւիր կը նշանակի Արմայիսի քաղաք, բերդ, բնակարան:

Շահ-Արաքի աւերմունքից յետոյ այս «դաշտն Արմաւի-րու» կենդանացել է 1827 թը-ականից սկսած, երբ Արա-րատեան աշխարհն ազատա-զրուցեց պարսիկներից: Բայց այս Արմաւիրը եւ շրջակայ գիւղերը բազմամարդ դարձան 1916-18 թուականներին՝ Սուրմալուի, Արաշկերտի, Վանի եւ այլ տեղերի գաղթա-կանութեան պատիւ:

Մեսրոպ Թեքերեանին գը-տայ իր տանը, 61 տարեկան է, փոքրամարմին, ոչ հողագոր-ծի դէմքով է եւ ոչ ծանր՝ հողի նման: Երբ նա սասց, թէ ինքը բնիկ Եողդատից է, խորագա-լս գիւղից, աւելի սիրեցին: Չէ որ Եողդատի Հայութեան տա-սից մէկն է փրկուել:

(ԶԱՐԻՆԱԿԵԼԻ 1)

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետը Փարիզի Մէջ Կ'ընդունի Տօբթ. Ռ. Մալխասեանը

Դէպի Յրանսա կատարած իր կարճատեւ այցելութեան ընթացքին, Մարտի 5-ին իւր իջեւեռած պանդոկին մէջ, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետը ընդունած է այցելութիւնը Արմաւիրի Հայկական Միջ-միութեանկան Նորհուրդի բանագնաց, Տօբթ. Ռապրիթ Մալխասեանը:

Ինչպէս ծանօթ է, Տօբթ. Մալխասեան, որպէս ներկա-յացուցիչ, Փետրուարի 4-էն ի վեր կը մասնակցի Ժընեւի մէջ գումարուող Միացեալ Ազգե-րու Կազմակերպութեան Մարզկային Դրականց Ցանձ-նախումբերու 41-րդ Ժողովին ուր կարելիութիւններ կան որ վերականգնուի Հայկա-կան Ցեղասպանութեան վե-րաբերեալ 30-րդ պարբերու-թիւնը, յառաջիկայ Օգոստոս-

սին ներկայացուելիք Տեղե-կագրի մը մէջ:

Վեհափառ Տէրը տեղեկա-նալէ ետք Հայկական Միջ-միութեանկան Նորհուրդի գործունէութեան եւ հիմա-դրութեան նպատակին, իւր գոհունակութիւնը յայտնած է որ Նորհուրդը իր գոնիւր բաց կը պահէ լոյսը այն կազմա-կերպութիւններուն համար, որոնք տակաւին ողջմտութիւ-նը չեն ունեցած միանալու ՄԵԲ Ցեղասպանութիւնը մի-ջազգային ստեաններու առաջ ճանաչելու եւ հաստատելու ճիգերուն: Վեհր ապա օրհնու-թիւնները տուած է Տօբթ. Ռապրիթ Մալխասեանին եւ Հայկական Միջ-միութեան-կան Նորհուրդի անդամու-րուն ու յաջորդութիւն մարդե-կանց ազգային առաքելու-թեան:

ՄՈՆԹԷՎԻՏԵՕ

Ուրուկուահայ Գաղութի Առաջնորդական Տեղապահ Յակոբ Վրդ. Գրլընճեան Կ'արժանանայ Ծայրագոյնուլթեան Տիտղոսին

Ուրախութեամբ կ'իմանանք թէ Ուրուկուահայ Թեմի Ա-ռաջնորդական Տեղապահ Հոգչ. Տ. Յակոբ Վրդ. Գր-լընճեանը, Փետրուարի 2-ին Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետի Սրբատու Կոնդակով մը բա-տացած է «Ճայրագոյնու-

թեան» տիտղոսը: Երիտասարդ Հայր Սուրբ այդ տիտղոսին արժանացած է ներկայացնելով «Արարածոց Գրիգոր Պատումները» նիթով թիւը, որ քննիչ յանձնախումբ-րէն արժանացած է Քաջալու գնահատութիւն:

Հայաստանեայց Առաքելա-կան Եկեղեցւոյ սովորութիւն-ներին մէկն է թէ որեւէ Եկե-ղեցեական աստիճանի բար-ձրացումը առաջ, հարկաւոր է հոգեւորականը կրօնական ուսումնասիրութիւն մը պա-րատել եւ պաշտպանել իր կար-ծիքները մեծաւորներու ներ-կայութեամբ:

Կը շնորհաւորենք եւ յաջո-ղութիւններ կը մաղթենք Հոգչ. Տ. Յակոբ Ծայրագոյն Վրդ. Գրլընճեանին որպէս իր արժանաւորապէս առաջնորդի Ուրուկուահայ գաղութը:

C' RUGIA GENERAL
DR. NICOLAS HERMES
Jefe Emérito del Hosp. Fernández
Pueyrredón 854 3° B
Solicitar hora: 783 - 0711

RIGAR'S

ՕՏԱՐՆԵՐԸ ՄԵՐ ՄԱՍԻՆ

«Ուրիշ Գոյաւփիճակ Մը Չեմ Կրնար Երեւակայել»

Գրեց՝ Սեյսաբին Պոլը

Կերտնական հրապարակէն բանի մը թաղ անդին դառնալով յարկարարփին մը մէջ, Արա-րատը լիբան տեսարանը դի-մացնին (ազգային խորհրդա-նիշը գոր կը բարձրանայ դառն տեսիլքի մը նման միւս կող-մը, Քուրբիոյ մէջ), չորս մարդեր, անցիակները պիշեր մը ամբողջ գրուցեցին Հա-յաստանի գոյատեւման մա-սին:

Չորսնէ միայն մէկը տեղա-ցի էր: Մնացած երեքը եկած էին հայկական սփիւռքի հե-ռաւոր անկիւններէն (Լոս Ան-ճելէս, Մուրիա եւ Մոնթրէալ): Սակայն իրենք ալ կը խոսէին սահուն հայերէն, իրենք դի-րենք կը նկատէին հայեր եւ կ'ընդունէին թէ Միութեան 15 հանրապետութիւններէն ամե-նէն փոքրը իրենց հայրենիքի վերջին պահակակէտն է:

Հայկական քաղաքակրթ-թութեան շահը հոս է: Վերջա-կէտ: Սա շատ յստակ իրողու-թիւն մըն է, - ըսաւ Օշին Բե-լիշեան, լոս անճելէսեան հայկական թերթի մը խմբա-գիրը:

Սահմաններ կորելը, ցա-մաքամաներու հեռաւորու-թիւնը եւ քաղաքական համոզ-մունքներու տարբերութիւնը ոչ մէկ արգելք կը հանգիստ-նան աշխարհի 6 միլիոն հայե-րուն՝ իրենց կապերը իրար միջեւ պահելու: Այս պատճա-ռաւ, Խ - Հայաստանի 3-2 միլ-իոն հայերու կապերը արտա-սահմանի հետ միշտ կը զար-գանան եւ կը խորանան: Բան մը որ շատ քիչներու վիճակ-աւ է Սովետական Միութեան միւս հանրապետութիւններու մէջ:

Համալիարհային Բ. պա-տերազմէն ի վեր 2000000 է աւե-լի հայեր ընդգտակեցին ներ-գաղթի կոչներէն, եւ հաս-տատուեցան հոս: Վերջին ու-թը տարիներուն՝ 20-000 հո-գի: 1970ական թուականներու վերջաւորութեան սակայն, բանի մը հազար հայեր արտա-գաղթեցին դէպի Միացեալ Նահանգներ: 1980ին այս թի-ւը կը հասնէր 6109ի:

Խորհրդային հրեաներուն նման, այժմ հայերուն արտա-գաղթը զգալիորէն նուազած է, հակառակ այն իրողութեան որ շատեր տակաւին կը փոր-ձեն միկնել:

Սակայն, թէ՛ հոս մշտական ապրելու եղող հայերուն թիւը փչէ է, հնգարարտը հայեր սի-րող կ'այցելէ իրենց հայրե-նիքը, երբեմն խոյսիսկ կ'են կամ ամուսնի մը գտնելու նը-պատակով:

Երեւանի օդակայանը ա-մէջտեղեայ երթուղարձի թը-սիչներն ունի դէպի Պէլյուսի, որոնք կապ կը հաստատեն պէլյուսեայ հոծ գաղութին հետ: Գիշերը, Երեւանի պաե-ղովաններն գինեատները կը լեցուին Երուսաղէմէն, Սու-րիայէն, Լիբանանէն եւ Յու-նաստանէն եկած հայերով: Ուրիշներ՝ Հարաւային Ամե-րիկայէն են: Իսկ Ամերիկա-յէն եկած խմբակներ 17 անդա-ններէ 15ը ազգականներ ունե-լին այստեղ:

Այցելող հայերը իրենց ծա-նոթներուն որպէս նուէր կը բերեն հագուստեղէն, «ճինդ», «Սոնի» զործիքներ եւ շատ մը ուրիշ փնտուած արեւմտեան արտադրութիւններ: Փոխա-րէնը, անոնք կը հիւրասիր-

Վ. ՀԱՄԱՐԱՐԶՈՒՄԵԱՆ, ՀԱՅ ԳԻՐԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԶԱՆԴԻ-ՍՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻՆԵԱՆԱԿԱՆ ԶԱՆԴ ԿՐԱԾ ԱՆՏԵՆ:

Կին ոչխարի խորովածով, հա-մեմուած մազունդերով, համեմունքներով, բանջարե-ղէններով եւ թուրթի բարա-կութեամբ անթիքիմոր հայկա-կան հացով՝ Թարմ լաւաշով՝ չըջանին մէջ յայտնի բոնեակի ամպերը կրկնուող բաժակահա-սերու ընկերակցութեամբ:

Երեք անձներ, որոնք հա-ւաքուած էին գրող Հրանդ Մա-թեւոսեանի երեւանեան բը-նակարանին մէջ, եկած էին մասնակցելու Գիւմրիի հա-մայարանին 700ամեակի տո-նակատարութիւններուն:

Գիւմրը իրենց պատմու-թեամբ ամէնէն հիններէն մէկը հանդիսացող այս ժողովուր-դին հիմնադրարէնէն մէկն է: Ամբողջ մայրաքաղաքը ծած-կուած էր Գիւմրիի տարեի-զարծի պատմաներով: Մը-խախտի նոր շարք մը կ'ար-տադրուէր «Գիւմրը» անու-նով, եւ 30-000 անկի մարդիկ կը մասնակցէին պատմական վայրին մէջ կայացող համա-ժողովի մը:

Վերջին չըջանի պատմու-թեան առ ի հետեւանք, շատ քիչ է թիւը սովետահայերու, որոնք անցեալ փառաբանե-լուն կը հակառակին: Համալի-խարհային Ա. պատերազմի ընթացքին թուրքերու կազմա-կերպած շարիւղէն եւ տեղա-

հանութիւններէն, եւ ապա ա-նոնց յաղորդող ԱՆԿԱՅՈՒՅՆ ԵՐԿՈՒՍԱՐԻՆԵՐԻՆ ԵՏՔ, Հայաս-տան 1920ին կը միանար Միու-թեան՝ մասամբ մըն ալ ինք-նապաշտպանութեան համար:

Խորհրդային իշխանութիւն-ները, իրենց կարգին, ըմբը-նած են ազգային զգացումնե-րու գորովութիւնը, եւ երբ հարկ եղած է, տեղի տուած են որոշ չափով, սակայն միշտ հսկե-լով եւ զսպելով:

1965ին Երեւանի մէջ տեղի ունեցած ժողովուրդային հակա-յական ցոյցը, երբ կը պահան-ջուէր 1915ին թուրքիոյ մէջ սպաննուած հայերու արաբ-քին պաշտօնական ճանաչու-մը, յանգեցաւ քաղաքին մօ-տակայ բլուրներէն մէկուն վրայ յուշարձանի մը կանգ-նումին, զոր այժմ տարեկան հանդիսութիւններու վայր մըն է:

Միւս կողմէն, Մոսկուա պարբերաբար կը քննադատէ Հայաստանի գաղափարաթա-սական անտարբերութիւնն ու անդեկ սովորութիւնները:

Վերջերս, Համայնաւար կու-սակցութեան պաշտօնաթիւթը «Փրատա» կը մեղադրէր Հա-յաստանի կուսակցական դե-կապարութիւնը՝ բնակչու-թեան հակակրօնական դաա-տիարարութեան մէջ ձախողե-լու, ինչպէս նաեւ գրականու-թեան եւ պատմագիտական ու-սումասիրութիւններուն մէջ

Երեւանի մէջ լոյս տեսած է «Խորհրդային Հայաստանի Աշխարհագրութիւն» խորա-գիրով արեւմտահայերէնով պատկերազարդ գիրք մը, զարդացական աշակերտներու գործածութեան համար:

Գիրքը կը սկսի պատմական ամփոփ ներածութեամբ մը եւ ապա ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՆԸ-ԽԱՐԶԻ ԲՆՈՒԹԻՒՆԻՆ Անուան տակ, մանրամասնորէն կը բացատրէ թուրքիոյ մէջ մը-նացած եւ ծոցողու դիբը, սահմանները, մակերեսը, հանքային հարստութիւննե-րը, գետերը, լիճները եւայլն, եւ ապա կ'անցնի իսկական նիւթին՝ այսինքն Խորհրդա-յին Հայաստանի Աշխարհա-գրութեան: Այս մօտեցումը շատ բան կարող է բով բոլոր անոնց որոնք կ'ուրանան իրա-կանութիւնը:

Ինչպէս բարեւ գիրքը արեւ-մրտահայերէնով է եւ մատչե-

պարզապէս ուրիշ լուծում չունենայ է: Ուրիշ գոյաւփ-ճակ մը չեմ կրնար երեւակա-նել:

Խորհրդային հայերուն հա-մար ազգայնականութեան եւ ազգային հպարտանքի ըզ-գացումներուն միջեւ հաւա-սարակչութիւն մը պահելը եղած է միշտ զգայուն հարց մը, եւ բոլոր անոնք որոնք կորսնցուցած են իրենց չափը, դատապարտուած են բանտար-կութեան՝ որպէս հակա-խոր-հրդային արարքներու հեղի-նակներ:

Խորհրդային իշխանութիւն-ները, իրենց կարգին, ըմբը-նած են ազգային զգացումնե-րու գորովութիւնը, եւ երբ հարկ եղած է, տեղի տուած են որոշ չափով, սակայն միշտ հսկե-լով եւ զսպելով:

1965ին Երեւանի մէջ տեղի ունեցած ժողովուրդային հակա-յական ցոյցը, երբ կը պահան-ջուէր 1915ին թուրքիոյ մէջ սպաննուած հայերու արաբ-քին պաշտօնական ճանաչու-մը, յանգեցաւ քաղաքին մօ-

տակայ բլուրներէն մէկուն վրայ յուշարձանի մը կանգ-նումին, զոր այժմ տարեկան հանդիսութիւններու վայր մըն է:

Միւս կողմէն, Մոսկուա պարբերաբար կը քննադատէ Հայաստանի գաղափարաթա-սական անտարբերութիւնն ու անդեկ սովորութիւնները:

Վերջերս, Համայնաւար կու-սակցութեան պաշտօնաթիւթը «Փրատա» կը մեղադրէր Հա-յաստանի կուսակցական դե-կապարութիւնը՝ բնակչու-թեան հակակրօնական դաա-տիարարութեան մէջ ձախողե-լու, ինչպէս նաեւ գրականու-թեան եւ պատմագիտական ու-սումասիրութիւններուն մէջ

«ապագասակարգային» մե-տեցման թոյնատրութեան հա-մար: «Փրատա» կը շարունա-կէր թէ հայ երիտասարդ հա-մայնաւարներուն մէկ երրը-դը հեռու կը մնայ կուսակա-կան դատապարտութիւններէ եւ փոխանակ չափազանց անը-րաժեշտ եղող ճարտարապե-տներու եւ մեքենագէտնե-րու պատրաստութեան, հանքա-պետութիւնը կ'արտադրէր ռա-դամնազարդներ, սպորթ-ներ եւ խոհարարներ:

Հայերը գոյատեւեցին եւ վերապրեցան շատ անկի ծակը պայմաններէ ետք, ինչպէս կը վկայէ 1915ի պատահարնե-րուն նուիրուած յուշարձանը: Այդ տարի, ըստ հայերուն, 1-5 միլիոն ազգակիցներ ը-պաննուած են թուրքերու կող-մէ, բան մը որ թուրքերը կը մօրժեն ընդունել: Արեւմուտ-քի մէջ, հայ ծայրայեղական խմբակներ, որպէս վրիժառու-թիւն 1915ի, դիմած են աւա-րակշիւթեան ընդդէմ թող դիւանագէտներու:

Այստեղ, թուրքերու հաե-ղէպ պաշտօնական կեցութե-րու վերապահ է: Վերջ մուտք մէջ անոնք կը պահե-լեն որ հայկական հողերը վը-րադարձուին», ըսաւ Սեյս Սիմոնեան, Հայաստանի գը-տաքին գործոց նախարա-թեան ընդհանուր քարտա-րը: «Հոս հողերու մաս մենք ոչինչ կ'ըսենք»:

«Մենք զինդութեան կու-զենք: Թող ներդրութիւն խնդրեն, ինչպէս վկայ Դաւի-թ ինչպէս են ինչպէս»:

Հայոց պատմութեան օղը-լած կարեւորութեան դիմա-մարքսիզմ-լենինիզմը կու-

«Երեւանի մէջ լոյս տեսած է «Խորհրդային Հայաստանի Աշխարհագրութիւն» խորա-գիրով արեւմտահայերէնով պատկերազարդ գիրք մը, զարդացական աշակերտներու գործածութեան համար:

Գիրքը կը սկսի պատմական ամփոփ ներածութեամբ մը եւ ապա ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՆԸ-ԽԱՐԶԻ ԲՆՈՒԹԻՒՆԻՆ Անուան տակ, մանրամասնորէն կը բացատրէ թուրքիոյ մէջ մը-նացած եւ ծոցողու դիբը, սահմանները, մակերեսը, հանքային հարստութիւննե-րը, գետերը, լիճները եւայլն, եւ ապա կ'անցնի իսկական նիւթին՝ այսինքն Խորհրդա-յին Հայաստանի Աշխարհա-գրութեան: Այս մօտեցումը շատ բան կարող է բով բոլոր անոնց որոնք կ'ուրանան իրա-կանութիւնը:

Ինչպէս բարեւ գիրքը արեւ-մրտահայերէնով է եւ մատչե-

«Երեւանի մէջ լոյս տեսած է «Խորհրդային Հայաստանի Աշխարհագրութիւն» խորա-գիրով արեւմտահայերէնով պատկերազարդ գիրք մը, զարդացական աշակերտներու գործածութեան համար:

Գիրքը կը սկսի պատմական ամփոփ ներածութեամբ մը եւ ապա ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՆԸ-ԽԱՐԶԻ ԲՆՈՒԹԻՒՆԻՆ Անուան տակ, մանրամասնորէն կը բացատրէ թուրքիոյ մէջ մը-նացած եւ ծոցողու դիբը, սահմանները, մակերեսը, հանքային հարստութիւննե-րը, գետերը, լիճները եւայլն, եւ ապա կ'անցնի իսկական նիւթին՝ այսինքն Խորհրդա-յին Հայաստանի Աշխարհա-գրութեան: Այս մօտեցումը շատ բան կարող է բով բոլոր անոնց որոնք կ'ուրանան իրա-կանութիւնը:

Ինչպէս բարեւ գիրքը արեւ-մրտահայերէնով է եւ մատչե-

«Երեւանի մէջ լոյս տեսած է «Խորհրդային Հայաստանի Աշխարհագրութիւն» խորա-գիրով արեւմտահայերէնով պատկերազարդ գիրք մը, զարդացական աշակերտներու գործածութեան համար:

Գիրքը կը սկսի պատմական ամփոփ ներածութեամբ մը եւ ապա ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՆԸ-ԽԱՐԶԻ ԲՆՈՒԹԻՒՆԻՆ Անուան տակ, մանրամասնորէն կը բացատրէ թուրքիոյ մէջ մը-նացած եւ ծոցողու դիբը, սահմանները, մակերեսը, հանքային հարստութիւննե-րը, գետերը, լիճները եւայլն, եւ ապա կ'անցնի իսկական նիւթին՝ այսինքն Խորհրդա-յին Հայաստանի Աշխարհա-գրութեան: Այս մօտեցումը շատ բան կարող է բով բոլոր անոնց որոնք կ'ուրանան իրա-կանութիւնը:

Ինչպէս բարեւ գիրքը արեւ-մրտահայերէնով է եւ մատչե-

Հայաստանի Աշխարհագրութիւն՝ Արեւմտահայերէնով

«Երեւանի մէջ լոյս տեսած է «Խորհրդային Հայաստանի Աշխարհագրութիւն» խորա-գիրով արեւմտահայերէնով պատկերազարդ գիրք մը, զարդացական աշակերտներու գործածութեան համար:

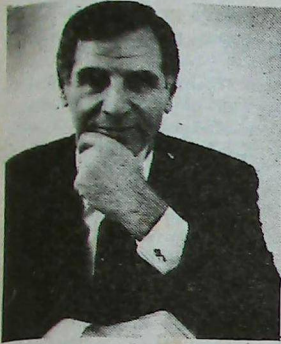
Գիրքը կը սկսի պատմական ամփոփ ներածութեամբ մը եւ ապա ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՆԸ-ԽԱՐԶԻ ԲՆՈՒԹԻՒՆԻՆ Անուան տակ, մանրամասնորէն կը բացատրէ թուրքիոյ մէջ մը-նացած եւ ծոցողու դիբը, սահմանները, մակերեսը, հանքային հարստութիւննե-րը, գետերը, լիճները եւայլն, եւ ապա կ'անցնի իսկական նիւթին՝ այսինքն Խորհրդա-յին Հայաստանի Աշխարհա-գրութեան: Այս մօտեցումը շատ բան կարող է բով բոլոր անոնց որոնք կ'ուրանան իրա-կանութիւնը:

Ինչպէս բարեւ գիրքը արեւ-մրտահայերէնով է եւ մատչե-

«Երեւանի մէջ լոյս տեսած է «Խորհրդային Հայաստանի Աշխարհագրութիւն» խորա-գիրով արեւմտահայերէնով պատկերազարդ գիրք մը, զարդացական աշակերտներու գործածութեան համար:

Մեծ Եղեռնի 70-ամեակի Նշումները Սկսան

Նուէր՝ Հայաստանին

ԿԱՌԱՎԱՐԻՉ
ԾՈՐԾ ՏԵՕՐԱՄԵՏԵԱՆ

տրրուար 23-ին, բացումը կատարվեցաւ Մեծ Եղեռնի Ծոթաւումնակներին ճախարհում նշումները շարքին:

Գալիֆորնիոյ նահանգին կառավարիչ եւ ամերիկեան բաղադրական ամենաբարձր ղեկներէն՝ Ժորժ Տէօրամետեան, անգամ մը եւս, պանծացուց հայ ժողովրդի վերածնունդին, արդարութեան եւ մարդկային իրաւունքներու անբռնաբարելիութեան սկզբունքները: Բոնկերեմէն Չարլզ Փաշայեան, Միսիսիպիի նահանգի Նորհրդարանին ատենապետ՝ Ժորժ Բրվերեան, ՄԱԿ-ի մէջ Մ. Նահանգներու նախկին ղեկավար՝ Մեթ Մոմենեան եւ այլ բաղադրական ղեմերը ներկայ էին հանդիսութեան, որուն պատուով ատենապետութիւնը ստանձնած էր Պրն. Էտուարտ Մարտիկեան, իսկ խոսնակի պաշտօնը կը կատարէր ամերիկեան պատկերասփիւռի սիրուած ղեմերէն, Հայագգի Տիկ. Արլին Ֆրանսիս: Գեղարուեստական բաժինին մէջ, Հայ մշակոյթի պանծացուցին Հոչակաւոր արուեստագէտներ՝ Լիլի Չուբազեան, Արա Պերպերեան, Բիմ Բաշաբեան եւ Յարու-

թիւն Փափագեան:

Դարձեալ Ուաշինկթընի մէջ, հոչակաւոր Սմիթսոնիան ինքիքիքի թանգարանի սրահին մէջ Մարտ 31-ին, բանաստեղծուհի Տայանա Տէր Յովհաննէսեան եւ Ժանթի Դեռասան, երգիչ եւ ամուսնորդ Մայքլ Քրոյեան պիտի ներկայացնեն հայկական բանաստեղծութեան եւ երաժշտութեան միախառն յայտագիր մը «Վերապրումի Գաղտնիքը» խորագրով, որ պիտի յատկանշէ Հայ մշակոյթի վերապրումը:

ՆԻՒ ԵՈՐՔԻ ՄԷՋ...

Ապրիլ 20-21, Նիւ Եորքի մէջ, Արեւելեան Թեմի Առաջնորդութեան եւ Հայկական բոյր կազմակերպութիւններու միացեալ նախաձեռնութեամբ տեղի պիտի ունենայ սիմֆոնիկ ֆալսետիֆիւն մը, ժամանակցութեամբ Փարիզի ժողովուրդներու Դատարանի նախագահ՝ Ֆրանսուա Րիկոյի, ֆրանսացի գրող ու մեծ մարդասէր, Տոքթ. Իվ Թէրնոնի եւ նոյն դատարանի դատական կազմի անդամ՝ Ժոզեֆ Լեռուիէի: Մասնաւոր համերգ մը պիտի ներկայացուի, յատկապէս 70-ամեակի նշումին համար Փարիզէն հրապարակած, աշխարհահռչակ երգիչ Շարլ Ազնաւուրի կողմէ:

ՄՈՆԹՐԵԱԼԻ ՄԷՋ...

Ապրիլ 22-ին Մոնթրէալ կը ժամանեն ժողովուրդներու Դատարանի նախագահ Փրոֆ. Ֆրանսուա Րիկո եւ ֆրանսացի գրող Իվ Թէրնոն, ժողովրդային մեծ հաւասքի մը ներկայ ըլլալու եւ տեղական բաղադրական անձնաւորութեան, ինչպէս նաեւ լատուրութեան ներկայացուցիչներու հանդիպելով, Հայ Դատարանը ծածկոցներու եւ Գանատական պետութեան կողմէ արտայայտութեան պահանջը աշխատանք ակնկալելու:

Անկասկած, Եղեռնի 70-ամեակի առթիւ Մոնթրէալահայութեան ամենամեծ նըպաստը Հայ Դատին, պիտի ըլլայ կառուցումը Հայկական Տեղեկատուութեան եւ Վաւերագրերու կեդրոնին, որուն շինութիւնը կ'աւարտի մի քանի ամիսէն: Հայկական Հարցին, Հայ մշակոյթի եւ Հայոց Պատմութեան վերաբերեալ տեղեկութիւններ եւ վաւերագիրներ տրամադրելի պիտի ըլլան ու պահ պիտի դրուի հոն, Հայ Դատի երկարատեւ հետապնդումին գործնական միջոցներ արդիւնաւորելու համար:

Վերջերս Արտաշատի յախճապակներու արտադրութեան համալիրին կից, պաշտօնական բացումը կատարուեցաւ «Նուր Ժենտապակու Արտադրութեան Տեղամաս»-ին, որուն արդիական գերմանական սարքաւորումները ամբողջութեամբ նուէր են լիքանաւազ ծածկ ազգային՝ Պրն. Գէորգ Ա. Մոմենեանի: Հայրենասէր բարերար անձամբ զբաղած էր այդ անհրաժեշտ մեքենաները գտնելու, գնելու եւ չորս առաքումներով փոխադրելու բոլոր մանրամասնութիւններով: Նոր տեղամասը զարկ պիտի տայ Հայկական Կարծրորակ յախճապակի արտադրութեան եւ աշխատանքի հրապարակութեան կը ստեղծէ չորս 200 հոգի:

Բացման հանդիսութեան, բարերար ամուլը դիմաւորած է Արտաշատի բաղադրական, յախճապակի արդիւնաբերութեան տնօրէնին, տոնիկ տարազներով զգեստաւորուած հայուհիներու աւանդական աղ ու հացի մատուցումով: Ժապաւնէի հանդիսաւոր խոսքին ներկայ եղած են Հայաստանի Արդիւնաբերութեան նախարար Մառլէն Ջարուբեան, Մշակուածի Կոմիտէի փոխ-նախագահ Անտրէ Մարտիրոսեան, ժամայ թղթակիցներ, բանւորներ եւ ժողովուրդ: Անոնք արտադրամաս մուտք գործած են ազգային հնագոյն սովորութեան համաձայն, յախճապակի-ժամանակի փոխելով:

Հայաստան քանիցս այցելութեան ընթացքին, Պրն. Գ. Մոմենեան ընդունուած է նաեւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս՝ Տ.Տ. Վազգէն Ա. ի կողմէ: Վեհափառ Հայրապետ արատաւ կոնգրակով մը զընահատած է բարերարին հայրենասիրութիւնը:

Երբ հարց տուինք Տիար Մոմենեանին նոր տեղամասի կառուցման մասին, խաղաղութեամբ ըսաւ. «Հսկայ գործարանին շինարարական աշխատանքները, շարունակներով, բանուորներու համար լողաւազանով, հանգիստի տեղամասով եւ մասնաւորաբար ներքին խոսքած օդի կազի ելեկարակաւութեան թէքիք խնդիրներու լուծումով, ինչպէս նաեւ յախճապակի թրծման վաւարանի կառուցման աշխատանքները,

ԳԵՐՈՂ Ա. ՄՈՄԵՆԵԱՆ

մեքենաներուն տեղաւորումն ու աշխատանքի պատրաստ փիճակին հասցումը՝ առանց Գերմանական ընկերութեան ժամանակներուն կարիքը ունենալու, եւ այսպէս կարճ ժամանակաշրջանի մէջ, որոշած ժամկէտէն շատ առաջ, մեծ ու անհախճաբերելով է ինծի համար: Փառք ու պատիւ անոնց, որոնք այս հայրենալէն գործին յաջողութեան սատարեցին»: Իսկ թէ որքան արժեք այս նախատեսութիւնը, ան ըսաւ. «Կը ցաւիմ, գումարին մասին երբեք պիտի չուզեմ խօսիլ: Նիւթին յիշատակումը, այս պարագային, պիտի նսեմացնէ մեր նախաձեռնութեան ոգին: Մեր մտեցումը բարոյական իմաստ ունի: Հայրենիքը արամադրեց Արտաշատ բաղադրի մէջ հող, յանձն առաւ տեղամասին արտաքին եւ ներքին շինարարութիւնը, իսկ Լափուրը տրամադրեց ներքին սարքաւորումները: Ինչ գեղեցիկ, պատկերաւից ամբողջակաւորութիւն մը հայ ժողովուրդի միասնականութեան»: Պրն. Գէորգ Ա. Մոմենեան Լիւրանին մէջ ՀՐԸՄԻ կերթական Յանձնարարութեան հետ փոխադարձ համաձայնութեամբ մը տարեկան չօրհանգիստով մը կը սատարէ Հայ յատաճախ ու կարօտեալ ուսանողներու:

ԹՂԹԱԿԻՑ

U.G.A.B. - U.G.A.B. - U.G.A.B.

ՆՈՒՐԱՏՈՒՆԻՐՈՒՆԵՐ

Ողբացեալ Գարյու Ստեփան Փամպուրեանի անժամանակ մահուան քառասունքին առթիւ, Միութեան եղած են հետեւեալ նուիրատուութիւնները:-
Տէր եւ Տիկին Ստեփան Փամպուրեան 150.000
Տէր եւ Տիկին Հայկ Էմիրեան 10.000
Տիկին Ռոսա Ծահրեան 10.000
5.000ական փեսա Տէր եւ Տիկին Յովսէփ Ետեֆեան, Տէր եւ Տիկին Արտաշէս Վանքեպեան, Տէր եւ Տիկին Վահրամ Հայրապետեան, Տէր եւ Տիկին Հայկ Ծահրեան, Տէր եւ Տիկին Արմէն Սիմոնեան, Տէր եւ Տիկին Դանիէլ Վանքեպեան, Տէր եւ Տիկին Ռոյալանո Պերկամալի, Տէր եւ Տիկին Խոսէ Նարիկեան, Տէր եւ Տիկին Խոսէ Ծոնազեան, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Միմասեան, Տէր եւ Տիկին Ալեքսանդր Պասմաճեան:

Ողբացեալ Մկրտիչ Մաճառեանի մահուան քառասունքին առթիւ, Միութեան 5.000-ական փեսա կը նուիրեն:-
Տէր եւ Տիկին Յովսէփ Ետեֆեան, Տէր եւ Տիկին Արտաշէս Վանքեպեան, Տէր եւ Տիկին Հայկ Էմիրեան, Տէր եւ Տիկին Արմէն Սիմոնեան, Տէր եւ Տիկին Դանիէլ Վանքեպեան, Տէր եւ Տիկին Ռոյալանո Պերկամալի, Տէր եւ Տիկին Խոսէ Նարիկեան, Տէր եւ Տիկին Խոսէ Ծոնազեան, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Միմասեան եւ Տէր եւ Տիկին Ալեքսանդր Պասմաճեան:

INS. MARIE MANOOGIAN
Necesita Celadora
Idiomas armenio y castellano

**GALICIA
Y
RIO DE LA PLATA**

Compañía de Seguros

Bartolomé Mitre 777 7° "B" T.E.: 566-7073 - 49-1886/1942
Garantiza asesoramiento integral sin cargo
para toda la colectividad armenia, a través de:
SEGUROS LAMAS

INFORMES EN U.G.A.B.

ՀՈԳԵՀԱՆ ԳԻՍՏ

Առաջիկայ կիրակի, ամսոյս 17ին, ժամը 10:00ին

Հ. ՍՏԵՓԱՆ Վ. ՖԵՐԱՀԵԱՆԻ

մահուան քառասունքին առթիւ, Հոգեհանգստեան Պատարագ եւ պաշտամունք պիտի կատարուի Միթիթեան վարժարանի սրահին մէջ:

Ներկայ ծանուցումով կը հրաւրենք մեր նախկին սաները եւ բարեկամները յարգելու ամէնուս սիրելի վարդապետին յիշատակը:

ՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ

Երեւանի 70-ամեակ - Կը Պաշտօնէնք մեր իրաւունքները

Միւլթարեան Միաբանութիւնը Կը Բացատրէ Իր Տնտեսական Կացութիւնը Հաղորդագրութիւն

Հակիրճ պատմական կացութեան

1973 թուականի շուրջ, Իտալիոյ տնտեսական տագնապը եւ կառավարութեան ընկերակալական ծրագիրները որոշ դժուարութեանց առջեւ դրին Միաբանութիւնը, այնու որ՝ մէկ կողմէն՝ վաճառքի երկրագործական կալուածներու սեփականութիւնը վտանգի կ'ենթարկուէր, միւս կողմէն՝ տուներու վարձերու պետական կաշկանդումով՝ տարուէ տարի կ'ստանաւորուէր կը նուազէին, միաժամանակ տուրքերու եւ ծախսերու յաւելումը կը ստեղծուէր, իսկ դրամի արժէքագրուումը հետզհետէ կը ծանրացնէր կացութիւնը:

Այսինքն վաճառքի շրջանի մատակարարական մարմինը ծրագիր մը մշակեց, մեր երկրագործական կալուածներուն՝ Ընկերութիւններ կազմելու, նոր տեսակի գործունէութիւններ ստեղծելու նըպատակով (գրաստիկային մկարագրով), Միաբանութեան կրթական ու մշակութային գործին յատկացուցաւ նպատակաւոր շաղկապներ կերտելու մտահոգութեամբ:

Այս կերպ գործունէութիւնը, սկզբնական փուլի յաջողութիւններէ ետք, յաջորդաբար ընդարձակուեցաւ, մտնելով գործունէ այլ Ընկերութիւններուն մէջ, որոշ շահաբաժնեներով (1975):

Կազմակալ այս Ընկերութիւնները, իրենց ծրագրած գործունէութիւնը իրագործելու համար՝ դրամատուներէն փոխառութիւններ ու պարտքեր առին, որոնց երաշխատոր եղաւ՝ բոլոր Ընկերութիւններէն՝ մասնաշաղկապներով:

Քիչ առանձն, սակայն, երեսն եկաւ որ Ընկերութիւնները չէին յաջողի իրենց եկամուտներով փակել ծախսերը: Ասոր հետեւումով՝ եկեղեցական վերին իշխանութիւնը հսկիչ Ցանձմանքով մը դրիւ, դրամ մը փոխունելու կացութեան: Քննութեանց ընթացքին՝ երեսն եկաւ, որ պարտքերը աւելին էին, քան ինչ որ ծանօթ էր մեզի (1978):

Քննիչները պարտադրեցին Ընկերութիւնները՝ իրենց քանակաւոր գործերը Միաբանութեան, որպէսզի Միաբանութիւնը կարենար վաճառել գումարն եւ փակել Ընկերութեան պարտքերը:

Վաճառում այս գործունէութիւնները երկար ու դժուարին եղան. արգելիներ եյան մոյլմիտ քաղաքական իշխանութեանց կողմէ՝ նկատուեալ որ գնողներէն ունեւէ տար Մարմիններ էին:

Միաժամանակ, դրամատուներու հանդէպ պարտքերը հետզհետէ կը բարդուէին, շուրջ 25 առ հարիւր. պարտքերու գումարին երկու երրորդը կը ձեւաւորուէր իսկ տոկոսներէն (1980):

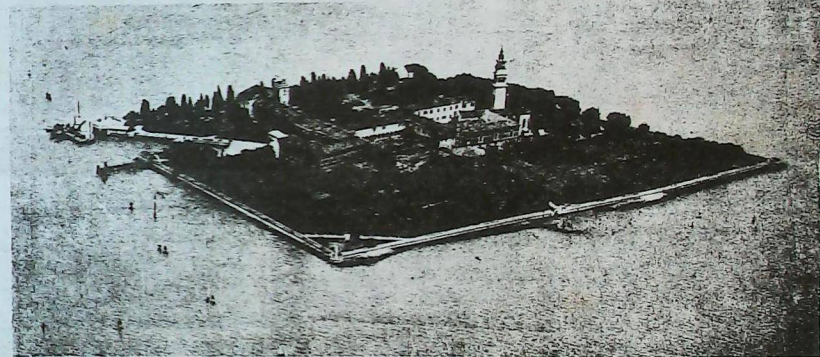
EUROGEST-ի միջամտութիւնը

Պաշտօնական ԲՆՈՒՅ Ցանձմանքներին բնագործութեան վերջին լուծումը եղաւ հարցը արմատապէս յանձնել կալուածային վաճառումի փորձառու միջազգային ու մեծ Ընկերութեան մը, EUROGEST-ի, որ ծրագրեց Ընկերութեանց ու Միաբանութեան անշարժ գոյներու վաճառումով փակել պարտքերը, բոլոր ծրագիրը երկու տարուան ընթացքին իրագործելու պայմանագրութեամբ, այսինքն՝ մինչեւ 31 Դեկտ. 1983 թուականի, ապա՝ հոկտեմբեր 1-էն պարտքերու համար որոշ դրամագույն մը:

Դժբախտաբար, կիսով միայն հնարաւոր եղաւ գործարքի այս ծրագիրը շուկայի անշարժութեան հետեւումով, ըստ իշխող Ընկերութեան վկայութեան: Բայց

իմ կացութեան դարձում մը գտնուել, եւ ստանձնեց՝ նուազագույն պաշտօնական գործունէութիւններով՝ Միաբանութեան իրաւունքներուն պաշտպանութիւնը եւ անոր բոլոր անշարժ գոյներուն մատակարարութիւնը, եկեղեցական վերին իշխանութեանց հաւանութեամբ, ֆրանսական օրէնքի գորութեամբ վաճառուեցաւ:

C.I.C.A.M.-ը, ներկայիս, Փարիզէն գտաւ, Միւնխի մէջ եւս ստեղծուեց փաստագրական գրասենյակ, ճիւղաւորելով մինչեւ Վենետիկ, գրառելու համար Դրամատուներու հետ Միաբանութեան պարտքերուն, Ընկերութեանց եւ հաշիւներու վերադարձումներով, հուսկ մասնաշաղկապներով ու վաճառքի տնտեսական առօրեայ խնդիրներով:

Ս. ՂԱԶԱՐԻ ԿԶՈՒՆ ԵՒ ՎԱՆԷԼ

մինչ այդ, վաճառուեցաւ, 1982-1984 ընթացքին, բացի Ընկերութեանց որոշ կալուածներէն, Միաբանութեան քանակաւորային գործը բոլոր հատկութեան անշարժ գոյները՝ յարկարաժեմներ, տուներ ու խանութներ (Հոտ, Վենետիկ, Լիւպոյ), շուրջ քսան միլիարդ իւրիքի արժողութեամբ, եւ Միաբանութիւնը յայտարարեց ծրագրած գործը անցած է գործէ առանց հաստատուն եկամուտի եւ կարօտ օրապահիկի, ինչպէս երբեմն Հիմնադրին օրերուն:

Երկրագործական կալուածները, սակայն չեն վաճառուած, սակայն՝ ինչպէս անցաւին՝ ներկայիս ալ առում է ի վիճակի չեն ապրեցնելու Միաբանութիւնը: Եւ քանզի Միաբանութեան պարտքերին տակ ալ ըլլալով, Դրամատուներու կողմէ, չեն կրնար վաճառուիլ:

C.I.C.A.M. կազմակերպութիւնը

Իրերու այս կացութեան մէջ, 1984 Մայիսին, Փարիզ, կազմուեցաւ մասնագէտ ու վիճառող ազգայիններու կողմէ՝ Մարմին մը, C.I.C.A.M. տնտեսական (Comité International des Colles Arméniens Mékhitaristes), որ իսկուի ինքզինքն տրամադրեց Միաբանութեան այս դժուար

նուէր դրուած նախարար Պօղոս Պէյ Նուսուֆ Էփէմուիէն), ինչպէս մասնաշաղկապական կառուի մը ու երեք պնդեցաւ կառուի մը ու երեք պնդեցաւ կառուի մը (3000 տարուան հնութիւն ունեցող առարկաներ):

Առ ի գիտութիւն բոլորին, ըսեմք թէ Մուսիմ ու եգիպտական հնութիւնները, 1984 Մայիսին՝ Ս. Ղազարէն տարած էին Վենետիկ, Դոմեան պալատի սրահներուն մէջ պարտքի տնտեսական փոխանցումները: Փարաւունքները մեծ ցուցահանդէսին մաս կազմելու: Բնական է, այս փոխադրութիւնը կատարուած էր Հնութիւններու Պատասխանատու քաղաքային ու կառավարական իշխանութեանց հսկողութեան տակ, ապա հովագրեալ յայտարարութիւններով, յանձնուիլ գը-

C.I.C.A.M.-ի Վերջին Զեկ

Միաբանութեան տնտեսական վերաշինարար կացութեան համապատկերին առջեւ, C.I.C.A.M.-ը՝ յետ ամիսներ տեղի հաշիւներու ընդհանուր ֆնանսներէն եւ փաստաբանութեան դիւանային կազմակերպութեան, խորհրդակցական մեծ հաւաքով մը ունեցաւ ի Ս. Ղազար, Միաբանութեան գլխաւոր պատասխանատու Հայրերու եւ փաստաբաններու մասնակցութեամբ, ընդամենը 13 հոգի (16 Դեկտ. 1984), ապա մասնաշաղկապով մը՝ պարտաւորեցաւ դրամատուներու ներկայացուցիչներուն հետ, ինչպէսզի քաղաքային մէջ (17 Դեկտ. 1984-ին), որուն մասնակցեցաւ, ինչպէս մանրագործ, Վատիկանի կողմէ ներկայացուցիչ ծանօթ տնտեսագէտ մըն ալ: Տեղի ունեցած են երկուստեք կարծիքներու փոխանցութիւն, առաջարկներ եւ դիրքերու որոշում: Դրամատուները մանրագործութեան են մնալ իրենց փոխանցումներուն մէջ (շուրջ 13 միլիարդ իտալական լիրէ), որոնց 1984 թուականներուն, որոնք համաձայնութեան կանգ առած էին 31 Դեկտ. 1983 թուական:

1985 թուականի Յունուար 31-ին, Սեւրի մեր Սառնուէ-Մուրատեան վարժարանի քաղաքին մէջ, C.I.C.A.M. մեծ խորհրդածրոյցով մը կազմակերպեց, որպէսզի Փարիզի համագործակցութեան Միաբանութեան ներկայացուցիչները (շուրջ 40), որոնք ընդառաջեցին ընդհանուր փափաքին, գործակալականներով Միջաբանութեան Միաբանութեան՝ կոչ-յայտարարութիւն մը քանձմեցեցին, հետագայով բարդորդելու աշխարհի մամէն կողմերէն՝ Իտալիոյ քաղաքական մեծամեծ իշխանականներուն (Նախագահին, Վարչապետին, Խախարարներուն, ինչպէս նաեւ Վենետիկի քաղաքապետին, ամենէն առաջ՝ Սրբ. Պապին), բոլորին ուշադրութիւնը հրաշխարհելու համար Հայ ժողովուրդի այս քաղաքական գնահատելի եւ Մշակութային անգուցական Կերպերին, քարոզողական գնահատելի արարողական դրբը անցնելու, ինչպէս նաեւ Ս. Ղազարի իր գոյութեան պատմական կազմակերպութեան արժեքները, ինչպէս նաեւ Ս. Ղազարի իր գոյութեան պատմական կազմակերպութեան արժեքները, ինչպէս նաեւ Ս. Ղազարի իր գոյութեան պատմական կազմակերպութեան արժեքները, ինչպէս նաեւ Ս. Ղազարի իր գոյութեան պատմական կազմակերպութեան արժեքները:

Բնագրաւորում լոյս ապա-հովութեան նկարագիր ունի ալ այժմ. դրոյում մըն է անյայտ ու ապահով հատուցում. քայց այժմ հարցը դատարանի յանձնուած է. վերոյիշեալ C.I.C.A.M. ի փաստաբանական խորհուրդին ներքին, փնտռելով լուծումի օրինակներ համարներ, ներկայացուած գումարներուն շուրջ սակարկումի ծրագրով:

Ներկայիս, ցուցահանդէսին փակումէն ետք, Մուսիմ ու եգիպտական բոլոր հնութիւնները վերադարձուած են Ս. Ղազար ու կը պահուին մեր տուն, վաճառքի Ընդհ. Արքունիկայի Զօր հսկողութեան յանձնուած:

Բնագրաւորում լոյս ապա-հովութեան նկարագիր ունի ալ այժմ. դրոյում մըն է անյայտ ու ապահով հատուցում. քայց այժմ հարցը դատարանի յանձնուած է. վերոյիշեալ C.I.C.A.M. ի փաստաբանական խորհուրդին ներքին, փնտռելով լուծումի օրինակներ համարներ, ներկայացուած գումարներուն շուրջ սակարկումի ծրագրով:

ՎԵՆԵՏԻԱԻ ՄԵԿԻՏԻԱՆԻՆԵՐԸ

Փետրուարի 9-ին, շաբաթ (Երբ. Է Կ 19)

Ուրիշ Գոյալիճակ...

Այս Կիրակի Մարտ 17, 1985, յաւարտ Սուրբ Պատարագի, Հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի Վիսէնթէ Լօքէսի Սուրբ Գէորգ եկեղեցւոյ մէջ, մեր սիրելի մօր եւ մեծ մօր...

Եղեռնի 70-ամեակ - Կը Պահանջենք մեր իրաւունքները

սեն այստեղ: Այնուամենայնիւ, Ոորհրդային Միութեան միւս շրջաններուն պէս, եկեղեցիին սահմանափակուած է, եւ ըստ կարգ մը Հայերու, Հատուցեցանքներուն թիւը աստիճանաբար կը նուազի: Կառավարական պաշտօններ ունեցող Հայեր եկեղեցիէն հեռու կը պահեն ինքզինքնին, ինչպէս կը նկատեն իրենց արտասահմանի ազգականները:

Պր. Մաթեոսեան որպէս գիւղական կեանքի ժամանակահատիւ մը, մտահոգուած է որ Հայաստանը զոր որպէս երախայ ճանցած է կ'անհետանայ ոչ թէ խորհրդային կեանքի իրաւիճակին, այլ ներկայ կեանքին բերած արդիականութեան պատճառաւ:

Հոգեհանգիստ Այս Կիրակի Մարտ 17, 1985, յաւարտ Սուրբ Պատարագի, Հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի Վիսէնթէ Լօքէսի Սուրբ Գէորգ եկեղեցւոյ մէջ, մեր սիրելի մօր եւ մեծ մօր...

Ա. Մէրակորեան Ֆոնտը այս տարեշրջանին եւս յանձն կ'արձէ պահել մէկական սան նախակրթարանէն, հետեւեալ դպրոցներէն: Այլանեան վարժարան Միխիթարեան վարժարան Մարի Մանուկեան վարժարան Արծուրի վարժարան...

կէտք ետք, Վենետիկի «Լեուոր» մեծ պանդոկի շէնք զանազան մէջ, տեղի ունեցաւ Բարաչային խորհրդածողով, ի պաշտպանութեան Հայոց ներկայութեան ի Վենետիկ, իր ազգային գանձերով: Հաւաքուի կազմակերպած էր «LEUOR pour VENICE» Գիտակեղծումը: Ժողովը կառավարեց Սքրազպուրիի երաժշտական խորհրդարանի երեսնասուն Վուսթաս Սելվա: Ս. Ղազարի գանձերու եւ անոնց արժէքին մասին խօսեցան՝ Փրոֆ. Փիլոյ համալսարանի դասախօս Գեղարուեստի պատմութեան, Վենետիկի Բաղաճապետարանի խորհրդակցական՝ Փաստարան Ա. Սալվատորի եւ Հ. Ներսէս Վրդ. Տէր-Ներսէսեան: Խօսք առին խալաքի հեղինակաւոր անձնավորութիւններ: Արհեստը եզրակացուեցին գոյացաւ Ս. Ղազարի

գանձերուն անձնոցմիջոցով: Պրոֆ. Ղազարի հայ ազգի հիմնական խորհրդածողով, Վենետիկի արեւելեան պատմութեան ալ անբաժանելի մաս, հաւաքուած եւ յաճախ նուիրուած անցեալ դարուն, երբ Հայ Ազգը գոյի եր պետականութեան, անցեալի հայկական փառապանծ մշակոյթը անաղարտ պահելու նպատակով, Վենետիկի Ս. Մարկոսի հօգը առիժին բնութեան տակ, փոքրիկ Հայաստանին մէջ, ապահով ու գուրգուրուած ձեռքերու մէջ:

Միխիթարեան Միաբանութիւն Միխիթարեան Միաբանութիւնը խորին շնորհակալութիւն կը յայտնէ C.I.C.A.M.-ի Պատուարժան Վարչութեան եւ Հայ Միխիթարեան Վարժարաններու Միջազգային ճեղքի Կոմիտէի բոլոր անդամներուն, ինչպէս նաեւ Փարիզի եւ համայն աշխարհի հայկական բոլոր Կազմակերպութեան, Յարգարժան Միութիւններուն եւ Խմբագրական Մարմիններուն, որոնք սիրալոյսով մասնակցեցան Միութեան (Փարիզ) Սամուէլ-Մուրատեան վարժարանի յարկին տակ, Յունուար 31ի երկնորեան կազմակերպուած խորհրդածողովին, միասնորոշ գործիք են կանգնած Վենետիկի Միխիթարեան Միաբանութեան, տնտեսական ներկայ ծանր տագնապին առիթով, եւ միաձայնութեամբ ընդունած են առաջարկ մը՝ կոչ յայտարարութիւններով հե-

ռազիրներ ուղղելու, աշխարհի ամէն կողմերէն, Սրբ. Պապին, Իտալիոյ Հանրապետութեան Նախագահին, Իտալիոյ Կառավարութեան Վարչապետին, Նախարարներու եւ Վենետիկի Քաղաքապետին, գնահատելով ուժգնապէս Միխիթարեան Միաբանութեան ղեկը անցեալին ու ներկայիս՝ Հայ Ազգին համար, ինչպէս նաեւ պաշտպան կանգնելով Ս. Ղազարի մէջ հաւաքուած Հայ Մշակութային անգին գանձերու անձնոցմիջոցով, խնդրելով միաժամանակ Իտալական Կառավարութեան ազդու միջամտութիւնը՝ ի նըպաստ Ս. Ղազարի Հայրենիքը:

բոլորը, մի առ մի, աշխարհի հինգ հողամասերուն վրայ, եւ մեծ յոյսերով ի սրտէ կը մտադրէ ամէնուն յաջող ու պայծառ գործունէութիւն, ի փառս Հայ Փառապանծ Մշակոյթին եւ ի բարգաւաճումն հայապահպանումն, ի սփիւս աշխարհի: Վենետիկ - Ս. Ղազար 12 Փետրուար 1985 ՄԻՒԹԱՐԱՆԱՆ ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ ԶԱՐՏՈՒՂԱՊՈՒԹԵԱՆ ԳԻՒԱՆ (ԿՆԻԲ) ՍՍՏՐԱՐԱՊԱՏ C.I.C.A.M.-ը Փարիզի մէջ իր առաջին համազգայնային ժողովը գումարեց Յունուար 16, 1985-ին, Փարիզի Հ.Յ. Դաշնակցութեան ակումբին մէջ: Յետագային անողղակիօրէն հասկըցեցաւ թէ վերոյիշեալ ժողովը C.I.C.A.M.-ի պաշտօնական ճարտարով չէ գումարուած:

1915 * 70 * 1985 Կը պահանջենք որ վերադարձուին թուրքերու կողմէ բռնագրաւուած Պատմական Հայաստանի Սրբազան Հողերը 1915 * 70 * 1985

Colegio Mekhitarista "Primer Salón 24 de Abril" Participantes inscriptos: 95 pintores 75 dibujantes 33 grabadores 26 escultores «24 ԱՊՐԻԼ ՄՐՅԱՆԱԿ» Հայկ. Ցեղասպանութեան 70-ամեակի առիթով Միխիթարեան Վարժարանը Մրցումի կը հրաւիրէ Հայ եւ տեղացի նկարիչներ ու արձանագործներ

Conceptos Básicos de la O.D.L.A.

Fecha Patria:

(viene de pág. 2)

La O.D.L.A. considera los acontecimientos históricos tal como fueron. La interpretación apasionada de cada hombre, de ninguna manera, puede llegar a revertir un hecho histórico. Los acontecimientos pueden ser discutibles en cuanto a si fueron buenos o malos, de nuestro agrado o no; pero el hecho de que hayan ocurrido o no es irrevocable. Es así que, en la controversia del 28 de mayo de 1918 y el 29 de noviembre de 1920, sus pro y contras pasan a segundo plano ante la afirmación categórica e innegable de que el 28 de mayo de 1918 se instauró la República de Armenia independiente, luego de 600 años de dominación otomana, y que el 29 de noviembre de 1920, por circunstancias que también pasan a segundo plano, esa República de Armenia se sovieterizó; es decir que hubo un cambio de status político.

También es muy importante destacar como fecha patria el triunfo de los armenios frente a los turcos en Sardarabad, el 26 de mayo de 1918.

Héroes Nacionales:

Respecto de los héroes nacionales, podemos afirmar también que es irrefutable considerar como máximo héroe al rey Ditrán el Grande, pues Armenia llegó a su máximo esplendor bajo su reinado; y al general Antranik, como héroe de la epopeya contemporánea.

La O.D.L.A. considera de vital importancia la unificación de criterios respecto de estos temas, elementos indispensables que deben ser entregados a niños y jóvenes, para que cada uno de ellos sea portador de la misma bandera; que la sienta en lo más íntimo de su ser y, con orgullo, la conduzca a la victoria.

Desde luego, lo más viable es que el gobierno de Armenia estudie y determine oficialmente soluciones de tal peso y ecuanimidad que obligue su aplicación y respeto por todos los armenios del territorio nacional y de la diáspora. Sin embargo, es comprensible que no pueda expedirse tan fácilmente con respecto a este tema, por su participación en una federación de estados, y por su esquema político. Pero ésta es la mejor solución. Cualquier otra determinación unilateral o convencional —de varias o todas las corrientes de la diáspora— no sería oficial; por ende, continuaría el disenso.

(continuará)

AUTOMOVILISMO:

Mala suerte para Gustavo

Desgraciadamente, Gustavo Der Ohanessian no pudo participar de la carrera de apertura del Campeonato de Fórmula 2 Codasur, que se desarrolló en Punta del Este, el domingo 10 de marzo ppdo.

Gustavo, que es piloto oficial del equipo de competición de Miguel Deguidi y de Volkswagen, tenía un auto muy bien presentado. Desafortunadamente, en la clasificación del día viernes, rompió un palier y no pudo girar más de una vuelta, con lo que quedó en 27° lugar.

Como llovió, el sábado se suspendieron los entrenamientos y la clasificación de ese día. Por lo tan-

to, la carrera se largó el día domingo de acuerdo con la clasificación del viernes.

Como solo podían larga veintidós autos, Gustavo Der Ohanessian quedó fuera de la grilla de largada.

Como consuelo nos queda el hecho de que Gustavo tiene un gran futuro y en igualdad de condiciones va a mezclarse con los autos y pilotos de punta.

La carrera fue ganada por Guillermo Maldonado (Argentina), con Berta VW; 2°) Pedro Passadore (Uruguay), con Berta- Renault; 3°) Fernando Crocieri (Argentina) con Berta-VW.

Juan Pablo Gechidjian

REPORTAJE AL LIC.

ADOLFO KOUTOUDJIAN:

La sala de computación de la U.G.A.B.

-¿Quisiera hacer alguna otra reflexión sobre estos hechos?

-Bueno, simplemente quiero que se sepa que aún no nos conformamos con

estos esfuerzos; estamos dispuestos a dar y a pedir más aún en busca del máximo nivel posible de nuestro colegio. Creo que estamos en buen camino y en él seguiremos.

Cocina Soufflé de zapallitos

INGREDIENTES:

12 zapallitos chicos y tiernos,
1 cebolla chica,
4 huevos,
aceite, sal y pimienta,
nuez moscada, a gusto,
6 cdas. de queso rallado.

PREPARACION:

Cortar los zapallitos en rodajas finas.

Saltearlos en aceite, junto con la cebolla finamente cortada.

Retirar del fuego y agregar las cuatro yemas y el queso parmesano rallado.

Batir las claras a punto de nieve firme y añadir cuidadosamente a la preparación anterior.

Colocar la preparación en una fuente bien enmantecada y cocinar en horno caliente durante quince minutos.

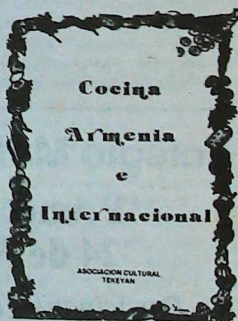
Servir enseguida, bien dorado.

I. Tch.

En venta:

"Cocina Armenia e Internacional"

con las recetas de SARDARABAD

Adquiéralo personalmente en:
Niceto Vega 4779. Capital.
o por correo, enviando este cupón:

SOLICITO EL ENVIO DE
"COCINA ARMENIA E INTERNACIONAL"

Nombre:.....
Domicilio:.....
Localidad:.....Código:.....
Adjunto cheque N°:.....Banco:.....

Valor de la obra: \$ a 2.500 más gastos de envío \$ a 250

(cheques a la orden de Periódico Armenio Sardarabad no a la orden-)

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucumán 1438 - Piso 7°
Tel. 40-6809/7112/49-7049

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEdia BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

Calzado CORRECTIVO A PRUEBA DE CHICOS CALIDAD Y DISEÑO

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEdia EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

ORTOPEdia **Bartamian**

Av. Beigrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

CERRAJERIA Y PLOMERIA "ROMERO"

Reparación y venta de toda clase de cerraduras y plomería en general

Larraín 722

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414-CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a vier. de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual 278.315

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, recepción de avisos y suscripciones en BRASIL

Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579 SAN PABLO
T.E.: 813-6791

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Dionisio Coronel 129
T.E.: 39-8828 MONTEVIDEO

CORDOBA
Sr. Luis Sourinian
Camacul 146
5.000-CORDOBA
T.E.: 51-4693